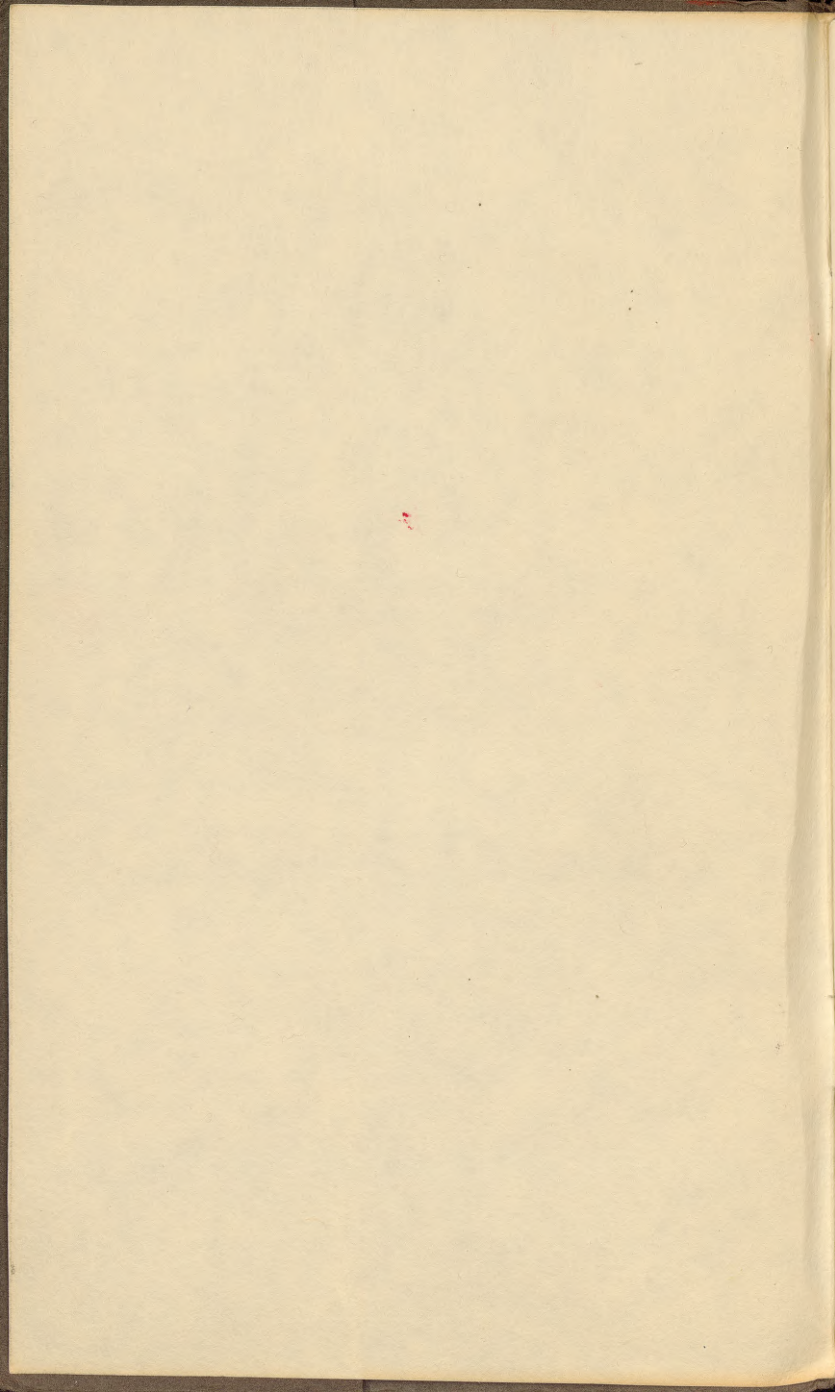

Lindulis

—

Atmiņas
iz maniem
emigranta
laikiem

B

L
9

97-9
L 107

Lindulis

Utminas

if maneem emigranta

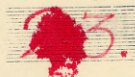
laifeem

Laijais Nacionais
BIBLIOTEKA

OJ.
Chicago
1985

80

METIENS: 100
APGĀDA NUMURĒTU UN SIGNĒTU
EKSEMLĀRU

Latvijas Nacionālā
BIBLIOTĒKA

~~94-19.024~~
0304022726

Cewabam.

Dasht pafstaidrojumi.

I.

Šķis stīzes ufraktīju, lai īspildītu zīt neziļ ſawam neaifmīrtamam draugam un ſtolotajam nelaiķam Janſonam—Braunam botu ſoltījumu.

Raktīju winaš loti nelabwehligoš apstahkoš, guleđams uš ſlīmibaš gultaš, wai pareiſai leiſtā: guleđams Konotopā, zeturiāš klafēš wagonā uš grihđaš. Un ari tagad, pahrraktīot winaš drukai, juhtoš wehļ lihđi nahwei nowahrdēš.

Šapeh3 luhđſu neluhlot til ſtingri uš weenu oiru truhtumu iſſtrahđajumā.

Mafkawā, ſanatorijā № 15.,
oktobra beigāš 1919. g.

II.

Genſe jeb Šhenewa?

Waj juhš eſat hārbejuſht anetdoti par diwām draudſenem, turām tā negribejāš ſchīrtēc weenai no otraš, ſa bija jaraud ruhglāš aſaraš? Bet jaſchītraš bija tomehr, jo weenai jabrauz uš Genſi, oſrai uš Šhenewu.

Eš, laiſnibu ſatot, eſmu wehļ gruhātā ſtahwolli, jo man jabuht weenā un tajā paſchā leiſē ir Genſē, ir Šhenewā . . .

Kad eš augu, neweēš wehļ wiſā Latwijā par Šhenewu itnēla neſinaja. Grahmatāš un awlſēš, — wiſur un wiſem bija darīſchanaš tilai ar Genſi. Genſi paſina pat weentahſchalaš gana ſchnš, waj gana meitēš. Wiſmaš wimi ſinaja, ſa no Genſeš nahlot wiſlabatee ſabataš pulſſerē paſaulē, jo tā bija drukatā Maſaja Špiejā, 80. gadu popularatā geograjijā mah3ibu grahmatā tautāš ſkolam.

Bet tad nah3a pahrtreewoſchanaš laiſmetš. Un itā uš burwja mah3eenu ſkolu grahmatāš noſuda Genſe un parahdijāš Šhenewa. Šaš patš notīla, ſautſchu ari druktu lehnatā gaitā, laiſraktioš un itdeentiſchā bhīwē. Latweetiš prot peemehroteēš, waj ſā manš draugš Iſchīpūš ſala: peemehreteēš . . . Šogad kreemu laiſmetš atkal beidſeēš, mehš atkal břihiwi. Un te nu man jautajums: Waj nebuhtu praktiſtati leetot 8 buru garāš Šhenewaš weetā aikal 4 buru Genſi? . . .

Eš wiſmaš — warbuht galweņā ſahrtā aſ behrnibeš atminam — miſlu wairat Genſi.

Šapeh3 ari gribu wīnu ſche leetot . . .

III.

Satat, turp gan 1906. a. politiskais beghlīs buhtu zitur behdās, ja ne uš Schweizij? . . . Teefa! Leelata emigrantu šraume gan ašplūhda uš Ameritu. Bet uš Ameritu brauza pa leelatai daīai tee, taš no Kreewijaš rewoluzijaš wairš neta nezerēja, un tapeh3 bija tai atmetuſhi ar rofu, waj ari weentahrihi laimes meļletaji, turi ariđian 1905. g. kustuđa lahwuſcheeš eerauteeš aīš daſchadeem perionigeem eemeļceem un tagad, pee pirmāš neļš-dewibaš, ar ruhgtumu, pat naīdu, pahrsweeda ſawu rewoluzionaro bagaſhu pahr malu.

Eš hiu wehl jaunš entuſiaſiš, neſtatoteeš uš ſameem 35 gadeem, turſch nepamiſam newarēia eedomaiceš, ta zihwa, taš tiļ ſtaīti ſahtuđēš, buhtu ſaudeta. Uzumirſta neweiļmeš, ja! Vai gruhti ſaudejumi! Bet mehš palihdiſim uš laitu ſem grihbaš, tam zita glaħvina naw -- aīšbeghſim pahr robeſhu, ſatrahim jaunuš ſpehtuš un rewoluzija drihſi leeſmoš atfal no jauna ar daudš leelatu ſparu . . . ja ween walbiba pa to ſtarpu neat-nemē rewoluzijai degweelu, apmeerinabama tautu ar plaſchām reformam. Tīſlab weenā, tā otrā gadījumā mums zeļſch bija atfal ſieigſhuš uš mahjam. Tapeh3 gribeju ſawu iho pahrbauđiſchanaš laitu iſleetoš peh3 eeſpehjaš leet-derēai -- mahziteeš. Un tur eš wīnu buhtu worejēš leetderigati iſleetoš, ja ne Schweizē un ſaprotamē, Genjē, to laitu trecwu rewoluzionaru zentrā, par ſaħdu eš wīmaſ Genji eeſtaīju? Un 1906. g. ſaħtumā eš jau biju genſeēiā. Zil leetderigi eš ſawu pahrbauđiſchanaš laitu Genjē iſleetoju, to tur laba eemahzijoš, zil daudš paſtrahdaju . . . labati par to nerunaſchu. Manāš liģaš peh3 bſimteneš, peh3 mahjam un ģimeneš, paafinataš wehl zaur truhgtumu un beeſchu baboſchanoš, bija tiļ leelaš, ta ſtaītu deenaš un nedelaš un hiu plinģi newarigē ſaħto noſpectnatu ſtrahda. Bet nelad neefmu noſchchlojēš, ta iſwehleoš toreiš Genji par ſawu reſidenzi. Un tagad riſtai wehl to dīhwaſi ſajuhtu, to wina man dewuſe pa teem 13 mehneſcheem, turuš tur pamadiju Schweize wiſpahri neaſmirſtama ſeme. No maneem 13 pahrbauđiſchanaš mehneſcheem iħaħza beibſot 13 gadi. Iſſlandiju Franziju, Wahziju, Belaiju. Biju Anglijā. Bet Schweize man palita atminā, tā ſtaīta aina, tā ſtaīſiſ ſepniš wīā mand turpmatā ſtaidona bīhwe. Un taħda wina man wehl taqad. Atminoš, tā laħpu augſtu Alpoš. Kad jau-naiš ſa-rojoſchais rihtē uſſaħt ſawu ſepno uſwaraš gaħceenu pret ſalnaju nahweš miglom. Rā tad gribejāš gawile: no pilnaš fruhtēš, lai wīſaš ſintieš aplaħt atbaljojaš: „Hali! . . . Halo! . . . Lai dīhwo brihwiba! . . .”

Kriichus Krafis.

Naminich, kurd apdihwoju masu istabeli otrā stahwā, atrabās Filosofo eelā, tluid, schaurā bulwara d' Arve schlehrfeelinā un peedereja gobigam peena bodneckam, wehl pilnigam Schweizēs semneefam, nestato:ceš uš to, ta winich jau gadu 20 biia nodfihwojis pilsehdā. Kā leclatā dala Filosofo eelaš namu, ari mana willa staitija drofchi ween ne pirmo gadu ūmieni uš fawas mugurāš, par to jo galfchi leezinaja daschadce eeleefumi un isleefumi noluhnajušchā dalsiinu jumid, dšilds plaišas beefajos, watku lihbfagos muhrodš, bet galwenā fahridā ta teefme, toš pecmiht itai firmam, netpehta wezumam: metlet meeru wehšā semeš slehpi. Mana loga preefchā atrabās nelectš bahriš, turu fabrupajis kalla muhriš schlihra no eelaš un blatus ihpachumeem. Dahriš sahbreis laitoš tituščas puķeš toptas, jo wehi schur tur redfamaš tā tā putu dabeš, bet tagad, wišmai beibiamo gadu dešmito, winich atdois pilnigi dabaš sind. Un dabaš mahmula ori rihhojufēs peh3 šawc eestata, dehstidama tur auguš, turuš gruhtu par pulem ļauti, bet furi dahriam peefchihra toli peederigu ralturu un peelihdšinaja wiku namam un wišai apfahrtnei.

Kā istabele, tā ari minas eerihhojums bija — tā jau juhš pašchi to warai eedomatees — toli nabafigi un truhzigi. Šbalejuščas, weet weetam ailupufchās tapetes, greefti — raibi, tā Eiropas semeš šarte, grihdā — weens dehlis ismetis sumpumu uš ahru, otrš eewilziš uš eefchū, gaudena dšefšegullā, puštalaufis weentahrtšs sehla galbs un diwi wezi šaimu trehli.

Bet neſſatotees uſ wiſu ſcho iſtabinaſ kallumu un nabadiſu, eſ wiku biſu eemhlojiſ, un dſiſwoju wind jau peetto mehneſ. Pirmā ſahrid: man pe-
ſta wiſa ſchi wezlaſtu atmosfēra, taſ bweſa neween no ſchiſ. Ithdſ logem
ſemē eegrimuſchāſ, wezmodes ehlaſ, bet no wiſaſ Filoſoſu eclaſ un aſtrā
ſahrid: ſchi wez buhda man ſneebſa daſchabaſ ehriaſ. Sā, no baſriſa uſ
manu iſtabu weba ihpaſchāſ trepeſ, gan ne lahdaſ ehriaſ, tā iāſ, pa ſurām
Jehloſb rebeja noſahpjam un uſſahpjam engeluſ, jo manām trepem truhlo
wairati ſahpſchi, bet eſ tomehr wareju naſti un eei neweena netrauzeiſ.
Sād: no mana preeſſchamaina uſ neapdſiſhwotām blatuſ iſtabam nebija
durwju — ſaimneekſ aſarabiſ par derigaſu eeweeſto: winoſ tā durwiſ ſawai
wiſru tuhtij ſehid — un ar lahdu teizamu reformu, eſ jutoſ, tā lungſ pa
wiſu augſchſahwu. Bet galwenaſ: man bija jamaffā par ſawu „aparia-
mentu“ ſilai 15 franku mehneſ: ſmeellu nauba, par ſuru ſaimneeje ſolijaſ
pat wehſ manu tabinetu iſ pahriſ rihtu uſtopt. Echidſ ſolijumſ nu gan
palika ſilai tuſſchi wahrbi: ſaimneeki intereſejaſ gar man iſſchdaub, ſa nere-
dſeju winuſ mehneſchēm. Bet ari taſ man loſi palika, jo tā eſ wareju
peh3 patikaſ ilgi wilginateeſ ar ihreſ naubu.

Junija ſahutumſ Gutu lahdu rihtu ſawā Protruſta gulid, pee ſuraſ
eſmu tomehr iā deeradiſ, ſa nemihſtu pret ehriato dubuligultu ar reſoru
madrozi un ziām labām leetam, un lahpu ſlinkumu, taſ ir: atmodeeſ eſmu,
meegu iſgulejeſ eſmu bet ſuru ſiſcham aſiſ zeeſi, zenſchoſ neta iſpaſcha
nedomat un tiſſſminooſ ar ſawu labſojuhtaſ aſſimu peh3 dſila weſeliga meega.
Pulſſienſ war buht ap aſioneem: juhtu to no ſauleſ, ſura ſahſ ſibit manaſ
lahju pehdaſ: bet watar watarā wehſi pahrauhju no reſerata: nauja par
grehtu tagad lahdu ſtundiku ilgati paſſaiſtiteeſ gulid.

Uſreiſ juhtu uſ ſawām kruhtim uſgulameeſ ſmagu ſepu un rupja balſ
ſtingri noſata: „Kaſ ta par guleſchānu? Zeleeſ augſchā!“ . . . Uſweru
aſiſ. Manā preeſſchā ſahwu leekſ wihrſ, gabu 25 wezumā, retu, peletu
baſriſbiwu, ſaldaru zepurē un ſchineli, dublainooſ treewu kuptſcha ſahbatoſ
un it ā wehro: lahdu eeſpaidu uſ mani bariſ wina pawehle. Peh3 laiſnibaſ,
man wajaſbctu launoteeſ par trauzejumu, bet ſawā labjajuhiā to newaru.
Bet tam druſtu tā ſiſſahriba. Uſzeloſ, bet neta nerunaju: galbu no ſawa
zeemina . . . Winſch, apmeerinatſ, noehſchāſ krehſid, bet tiſ ſmagi, ſa wehſi
tagad brihnoſ, ſur manam wezam wahjam mehbeleſ gabalam radāſ taſ
eeſſchajalaſ ſpehſſ ſſiuret lahdu braſeenu. „Neta ſew ar te nau!“ winſch
peebilſi peh3 brihſcha, apluhlojiſ wahrigi manu iſtabu, pawem no galba
manu pehbejo papiroſu, ſuru watar ar leelu paſchaliſſeedriſu neſmehteju, tau-
piſamſ rihtdenat, un to gahrbi aiſluhpina. Juhtooſ aiſſſahriſ. „No tab
juhſ gribat, taſ lai ſche buhtu? Kafacla bildeſ, waj Trefella ſligeliſ? . . .
Wiſpahri! Kaſ juhſ eſat un to juhſ gribat?“ . . . „Waj tew ir taſ, to
ehſi?“ winſch wai3: mani, nepeegreedamſ mancem wai3juumeem ne maſato
wehribu. Eimu pa to ſiarpu nomagaſeek un puſſihdi apgehrebeſ. Nome-
moſ negreekſ ari uſ wina wahrdeem nelahdu wehribu un ſahtu uſtopt iſtabu,
ſahrioto ſawāſ grahmataſ. „Uſaiſ ſchaju!“ winſch turpina, rahbidamſ uſ
manu ſpirta wahromo lampu. Sa taſſchu tomehr beſſauniba! Juhtu, ſa
man iſſuhd pehdajā pazeeiſba „Manſ tungſ! Ju juhſ te tā juhtateſ, tā
ſawdſ mahidſ, ungribat ſomandei, tab paſafat wiſmaſ ſawu wahrdu un taſ
juſ pee manſ ſuh:ijiaſ?“ — „Surſchuſ!“ winſch aubild atraidoſchi, bet tad
peemeitina peelahwigati: „Nelaſ! Nelaſ! . . . Luhtu no Berneſ un da-
buſu ſur no beedreem tauu adreſ!“ — „No lahbeem beedreem?“ — „Nu,
no Zihruſa, Ewtrulu, Zeelawaſ, jeh tā winuſ wiſuſ tur ſaw3: Berneſ

grupas prefidijs. Bet patsaidfees schiglat ar brokastu. Esmu isfalzjs tā
villš, tas nebešas trišš nam ehdiš.

Rebsu: zitas išejas naw. Uleeku tehjat uhdeni un uf galda samu ba-
gatibu — maifi, šwestru, gabalu fakaltuicha feera. Dserot tehju un ustlohot,
mans neluhgtais weefšš top walodigakš. Dabuju finat, la wina wahrds:
Arichus Krasis, bet la Holotajs wina fauzis: Arrisš Krasis un Kolas
beedri: Arifra; la winšch no Tuluma aprinka. N pagasta, la winšch šalpojis
uf lahda tur fara fugi Kronstati, saplautajis un eefweebis juhra ofizeeri,
peh3 lam ari pošjam nahzees lefi juhra un laistees uf ahriemem . . . Kad
mans weefšš bija iibfehriš pušduzi glahšhu tehjas un noehbis tipat dabu3
ritu3 maies un wifu feeru, winšch palita wehl runigakš. Tagad dabuju
finat, la winam mahjās biju3 bruhte, wahrda Leene, turiga šaimneela metta,
fura, winam saldatos efot, aishghjuš pee zita. šaimiru pagastia štrihwela
pallhga. Winšch efot par to itai noiprahwees, bet no ta laita šeweešchus
nepawifam wairšš neereedfot. Kad beidsot uf wina atšahrtoti ite'ito wehle-
šchanos es ušlifu pa otrai lahgat tehjas uhdeni un biju apghda, is no ttr-
gotawas šwaigu maifi, „Arrisš Krasis“ tapa pat loti wafšrdigš un mihligš:
fauza mani par samu draugu un tā tahlat. Kad ari otra porzija maies
bija noehita un tehja iibferia, mans „draugs“ atfinās, la nu efot šabi, un
eellidš mand guldš uf puštundiru atpuhtinat loze'itūs Gan luhdju winu
nowilft: leelos dublainos šahbatuš, bet winšch paštaidroja, la tas neefot wa-
jabšgš un šahša tuhliw šmagi šahget, tas ir — wiid špehtā krahtš.

Dalziš weens, šahlu šahahrtot šawas domas un eefpaibus. Newaru
teiti, la buhtu par Krasia negaidito ušbrutumū bijis ihpafchi launš. Jo lai
gan es samu šufo bšhwi biju loti eemihlejis, tad tomehr atšinu, la nawa
par šlitu winu, tā tagad, reifem druiftu išwehbinat. Bet tam Krasis bija
man interefants tā tips. Biju pat weenu šaitu gatams, neštatotees uf wina
titanifto ehstgribu, eezajinat winu wehl turpmat mani apzeemot. Bet tad
šabadijos, la eedobot weinam pirftu, man naw jaatdod winam wifa roka,
la špreesshot peh3 wina šcha rihia rihibas, newarejchu wehlal wairšš ašra-
ttitees un tapeh3 nolehmu to nedorti. Pat wehl wairal. Rahda eef-
špeja balšš man teiza, la pirftis weinam jau aidots un la man šaifleto wifa
šawa šaprascha un energija, lai paglahbtu rofu. Un tabehi nolehmu uššah:
pret Krasia pilnigi organifetu šaru. — lai neifnahthu man la turmint, šas
cešaldis est šawā alā. Ka mans neluhgtais weefšš šawus ušbrutumus wehl
atšahrtos, par to nebija šo šchabitees . . .

Bet tā to šbarit? Rā atšwabinatees no ušbruzeja, kurfch par tewi
šitpratiš?

Beh3 ilgalas pah:domošchanas es pee zita šlehšseena newareju nahfi.
ša: šabalais lihdiellis atšwabinatees no šitprata cenaidneeta ir: išbewiga
brihdi behgt. Un išbewigatu brihdi behgšchanai, šā pašlaban, es newareju
wehletees: cenaidneekš guleja zeetā meegā.

Es tabehi nekawedams šaitu, šehdos tuhlin pee galda un norafštitu
Krasiam glihtu atwadifchanas wehstuli, la man newarešjetu eemeflu deh3
peepelchi jaaišbrauz uf Zirihi un la nešnu, šad wareschu buht atpataš, iša-
zidams pee tam žeribu, la warbuht man šahdres išnahšš ta laime šariti
winu šahdā referatā, waj ziti šahdā ištrihonumd. Nolišu samu šupiti gule-
tajam diatuš uf krešlia un lai wehšch to n:paletu, waj škuršas weafnešnu,
peepbraudu winu pee krešlia ar leelu peepšrauschamo abatu. Šad apluhšojn
šawu išhabu, itā man buhtu no winas šahdres uf ligu nešnawu šaitu un

atfahju wimu fmagu firbi, itā bobotees fweščā pašaulē, pretim nešnamat nahtomei. . .

Išēju uf eelas un ūstos uf weenu un otru puš. Eeščam! . . . Kurp lai eju? . . . Eet pee laħda beedra? . . . Neefmu laħda gara staħwofl. Neatliščees nečas žiis, tā blarbitees pa eclam. Beidšot nolemiu aiseet uf pilšehtas bibliotetu, paratmatees tur pa Leelas frantschu rewolu:cijas weħsturi, tad aiseet uf emigrantu eħdnizu paeħit pušdeenu un peħ; tam uštaħpt uf Leelo Salemu. Uštaħpt wima 1300 metr augstā wirištne man aiskems wišmas stundas irħš. Tiptat ilgi dišees noštaħpt. Ja tad weħl siardp pašamejos pħris šiundas laħna wirištne, tad man deena peepilbita liħš pašam wafaram. Pa to laiku mans neluħgtais weeħš katrā siad buħš iģulejtis ūawu meegu, neatrafdams manā mahjā ne drupatas no eħdamām weelam, aiģahjīs — mešet ūew jaunu medijumu, un eš buħšchu atpeštis. Man paleef atfal jaurtafi ap firbi. Negribas pat wairš eet uf bibliotetu raknatees pa wežam graħmatam. Nopiršču pħris awišču, paeħdešču pilšehtas baħrša, pala-ħšu liħš pušdeenai un peħ pušdeenas — prom uf Salemu! . . . Ka mans tara plans piinigi iřdotees, par to man wairš naw ne majato ģaubn. Esmu uf wimu lepnš . . . Bet tungš domā, luitšeers brauz. . . Ilaģiis ūawu laitraľku, aiseju uf eħdnizu un . . . at tu debeis! . . . Juštu, ta man noľtrej lařtš gar auřm. Mans Krařis seħd pee garā galba, pašča galba galā un řtreb ģupu, la rešnais ģmatrš tust ween. Ģeraudņiis mau, wiņč ģiģel karoti ģaiģā, itā gribedams to man peerē swečt un ūauģ, ta wiģa eħdniza nořtan: „Weinš lai temi paruģ! Waj no Ģirčes jau aipatai? . . . Laħš Ģuľtiš! . . . bleħdiš! . . . Laħš burščujs! . . .”

Neleetos wimu redsam, ne dħrdam un eeju biatus iřtabā. Dħrdu titai, ta wiņč nořauģ man pašai: „Ģešču paħrgulet pee temiš pa nakti! . . . Baģaidi, uřbahģigais warmahla! Weħl jau ģiģna naw ģaudeta. Ģieģiģču paeħit, iřģiģčov nepauanitš laudā, nopiršču freeinu preeřč-ķaram aiģeħģu un tad tuřlin uf mahģam. Beelišču aiģeħģu preeřč bur-wim, tad lai ģaimneeģe man eēģeħš un ja Krařis ainahģš, praģa peħģ maniš, lai atbiľd, ta eģmu aiģbrauģis.

No ūawa dħřwofla aħrā tit: eš waru pa řeģiis puš, iģeetoģot wiģu laħtš ģumtu.

Un ģaģata: mans ģaunais plans man iřdobaš, ta labaki to newar weħteees. Beħģ pħris štundam preeřč monām aħra burwim laģaģas at-ģeħģa, laħdaš naw daiģai Ģurģemeš ģaģaģta maģafineš ģeħtiģ. Ģaģģaģu pa ūawām iřtabam un beģeģu preeģiģ roģaš. „Ģaģad Krařit, ģeħ Krařu, waj tā temi tur ģauģ, tu wari darit, to gribi: eeščā tu neitķ! . . . Eģmu tit ģaurā duħščā, ta laħtu pat dģeēdat: Tu ar deemu, Wiďsemit! . . .”

Jau wafarš. Weens peħģ otra iřdseest ūaules reēd leģģmoģoģģee Logi pilšehtā, pašamas nobaħl beidřamais purpurs pee apwahřģģna. Dħřiģ buħš naktis un eš eģmu glaħģiš, piinigi glaħģiš, aħrpuš wiģam breeģmam.

Se dħrdu seģtas puřē mana ģaimneeģe ģaħl deēģeģi biatut un ģama-treš, tā paie nelabā. Muħtu ģuģģ Ģiģaģoģu eēdā taš ir laš aħřtaģriģģ. Ģeeju biatus iřtabā, seģtas puřē, lai iřřinatu, laħda eemēģa deħl wira tā uřdubinaš, un to eš eerauģ? . . . Mans Krařis ūaģw wiģā ūawā Ģertuleģa augumā uf wiģtu ģuģģinaš ģumta. Mani eeraudņiis, wiņč eēģeģaš, tā warbuħt ģmeģas indijaneētiš, nopieģģiš pallaban ūawam pretiueģam ģaģpu un ģaħl ūoģot řingri, beģ uģmanigi uf manu puš. Ģuģģinas ģumrē břiģā un braģi, laiģdamēģš pee laħra ūoģa celģģit, ģaimneeģe leģā wawamān un ģabmas tā nelabi ģauģtees, beģ mans Krařis, baģanģdamš tā wirweš ūaģģataģš,

turpina waronigi sawu rissanto gahjeenu un laimigi peenahjis pee manas loga, nofehshos leprni la uswaretajs uf loga behgeles.

„Ko tu man aishbegi?“ winsh man labfirdigi no-prasa, eefahpbams pee manis ishabd. „Es tashu tew leizu, fa nahshu pee tewis pahrgulet pa natti“...

Es tisso la waru nowalditees, nefatejis winam wehl trefnafus lam-wahibus, neld mana laimneeze. Aroju no weenas istabus otdr un latu attal wifadus planus, la no wina wala tist.

„Ko la wezene tur schetas? winsh brihmas, isbahjis pehz brihsha pa logu galwu. „Drastu es franzisti, es winat freetni atbildetu“...“

Es neatbilbu neta.

„Waj tew wafarinas buhs?“...

„Kur tagad wairs wafarinas? Busnatts klastu“, es atbilbu ihgni.

„Nd, puiststens ir tlati desmiti. Un fas par to, ja ari pušnatts? Es waru ehit ari pehz pušnatts, tibat labi gultd guledams, la sehdebams pee galda“, winsh man pastaidro. „Uflecj tehju!“...

„Leezi pats, ja gribi: es negribu!“ atzehrte un aiseju blafus istabd. Nofehshos lasta uf tuffshas laites un nodomaju pee sewis: „Lai winsh-dara to grid, es palifichu scheit un luhstoshu aismigt.“

„Bet waj winsh man dos meeru?“... Veshz pahra minutem winsh ir klast. „Sur ir tumbsh. Dod man sehtozimus aishbedinat lampu“...

„Man naw!“...

„Ko nu muidees? Nd tew naw?“... Un fahl grahshfitees gan manam fabatam.

Man noswilt gar wifu giymt un es tihri mechanifkl eebelshu winam freetni pa fruhim.

„Bet winam tas itat josh. Winsh gahrbi pafmejas un par to starpu atrablis man westes labata sehtozimu laiti, iswell to un eewell uguni.“

„Tagad brishi buhs tehja“, winsh nosafa laipni, itta mani meerina-dams, un aiseet.

Saprotams, fa no gulas to naki man nebija neta. Rrasts, padiehris tehju, eelitas la blufis man gultd un nebija pahustinams. Man neatlifa netas zus, fa ariot pa ishabam, waj sehdet uf jawas lastes. Bet la refultats manai besmeega nattii, man isauga zeecha apnemshanas — lai luhst, waj plihst — aishwabinates uf wittem laikeem no sawa usbahshg weeia, tisso winsh buhs uszheles. Un paldees derwam, man tas isbewas weeg-latt, neta to biju sagaidijis.

Waj winam tomehr bij lehrus es pee Ards mana atratboish isturefshanas pret wimu, waj winsh aif ziteem eemejleem eefattija, fa ar mani nehshda ihita draubshba“ newar isnahst, bet otdr rihda winsh bija pret mant stipri atdras, nepraija pat brofajtu, bet nogodmajis mani wairat reishu par burshuju, netaunigu burshuju, leprni aishghja.

Ufelpoju weglaki, itta tizis wala no launas slimibas. Bet jaatsh-stas, fa tomehr dajsh labu reisi sajuru itta pahmetumu Ardi, fa bijis pret wimu til nemihligs un afs un dajsh labu reisi, tad redseju wimu peleta saldata schinell un freemu kuptshu lahbatos lahbjam pa bulwaru d' Arve, man usnahja wehleishanas wimu apturet, ar wimu mihligi barunat.

„Bet apshadamees, lahbas man no tahda fok draub brefemas, es wihrishigi apshahjeu sawu Ards balf un palifu zeets la atmins.“

Sanahu ar wimu attal fopd nedelas diwas wehlat lahda sozial-rewo-luzionaru referatd. Winsh bija brangi atlopees un uspofees. Bahrsba bija

noftuhta, mati apzirpti un pat ceelloti, leelee kreemu kuptiſha ſahbafi noſpo-
drinati. Bet laš mani wišwairaf pahriſeidſa! Iſgahiš truhitiš, wiſch
ſoloja ſtarp publikaš rindam, leedojuma bundſchu roſa un, ſchwadſnadamš
to, la bija jabaidas par winas iſturibu, grupda to lairam ſem deguna.
Rolette par ſabu ſozial-rewoluzionaru organifaiziat. Jo wairaf negaiditi taš
bija preekſh maniš, tapesh, la Krajiš man walſaridigi bija aiſinees, la wiſch
nepeederot ne pee weenas partijaš, bet wišwairaf ſimpatejot ſozialdemo-
krateem.

Rahda zeld tad nu wiſch bija nahziš tahda goda pee ſozial-rewolu-
zionareem, la tee tam uſtižeja tahdu amatu?

Geraudſiſiš mani, wiſch aprauti, bet gahrđi eeſmejaš un ſtuhre taiſni
uſ mani, turedamš bundſchu. la ſwehibildi ſem preekſh kruhtim.

„Nu, la ſweeſcháš?“ wiſch noſrafa. „Waj ari neeeſweediſi ſahdu
franzimu manā bundſchā?“... Utbidu, la eſmu ſozialdemokratiš un žitām
organifaiziam nemeħdiu naudu dot.

„Kaš tu par ſozialdemokratu?“ wiſch nowiſhpno. „Tu eſi burſchuiš“.
Tad noſehſcháš man blaſuš un mehš ſahlam ſarunateeš, la weži draugi.
Bet redſamš: peenahſuma aſſima winam nedod meera. Drihſi wiſch uſ-
zetáš un ſtaiga atfal ar ſawu trauku no weena ſehdeku rindáš uſ otru.
Un jaſaſa: winam ir ſewiſhſi panahſumi. Lai drihſiati atkwabinatoš no
eliſhſhā trolſchma, to Krajiš ar ſawu rihtu bei iſnehmuma iſſatram taſſa ſem
deguna, daudſi jau preekſhlaſtuš ſagatawo ſawu artawu. Wež referata
uſ mahlam etot ſaſtapoš atfal ar Kraiſtu un gahjām gabalu ſopā.

Stalti wiſch ſoloja ſawā leelajā iſhineli, pilna mehneſcha aſſpibhedeš,
la ſahdš naſtš ſaratiš. Uſjahām walodáš. „Eš neſaprotu“, wiſch ſuh-
rojaš. „Rad ſozialdemokratiš runā, man leelaš, la tam taiſniba, runā ſozial-
rewoluzionariš, tad iinahſ, la atfal ſchim taiſniba“...

Wo ta wata- a redieju Kraiſtu ar ſawu bundſchu iſſatrá mitina un refe-
ratā. Ar paraſto drawuru wiſch ſoloja no ſehdeſta uſ ſehdeſli un pagruch-
etiš bundſchu ſehdeta am ſem deguna, ſchwadſnaja to, la auſš ſrita žet.
Un ar paraſto ſtubu, lai atkwabinatoš no nepatiſlamā ſtahwoſka, daudſi
mala ſawu ſetera graſi Kraiſta upura traukā.

— Bet ar walſchſhgo iſſteni

Naw ſehdiama muhſcha draudſiba...

Wehl bija ar Kraiſtu ſopā ſahdas anarſtiſtu grupáš dejaš wafarā.
Krajiš bija wehl jo wairaf progrefejiš un iſſſatijaš la pilnigš jaunſtunſgš.
Žaunš koſtimš, balts aptallitiš, ſaekſoti mati... Wat garee kreemu kuptiſha
ſahbafi atdewuſhſi weetu glihtām laſahdas kurlpem. Bet mani wišwairaf
pahriſeidia taš, la wiſch bija aiſmiriſš ſawu diſto eenaidu prei ſeeme-
ſcheem, aiſſahdamš wat nowahređa ſawu ſwehto peenahſumu: ſtaigat aplahrt
ar bundſchu. Jo bijiš, kur bijiš, wiſch atfal atradáš la dabſiš pee ſahdas
ſaſtanmatu ebreiu ſtuleš ſahneem.

Un wež ſcha wafara wiſch noſuda. Žil beeſhi ar neſtaigaju pa bul-
waru d' Arve, Kraiſtu wairš neredſeju. Un kolonijaš ſariſhojamoš ſtaigaja
žiš ar wina bundſchu. Kur wiſch bija paljižš?...

Reiſ gadijumā eš oppreſiioš ſahdam eferam, taš notjižš ar manu
Kraiſtu. Redſeju tuhliu, la eſmu aiſſſahriš ſahpigu weetu. Eferš ſameebāš,
parauiſija ſameeſchuš un aiſſſeeriš no maniš uſ otru puſ. Bet galu galā
womehſ neiſſureja, un nogodinajiš Kraiſtu wiſpirmiš par zuhtu, ſahſa ſtahtiti
par manu draugu behdigu ſtahtu. Broti. Uſ ſahda Berneš profefora eeteiſ-
ſhanu, wini eenehmuhſhi Kraiſtu ſawā grupā un uſtižejuſhi winam baſcha-

das padarīšanas, tā par peemebru: wāhst partijās wajaŗībam naudu. Un te nu īsrahbījēš, ka Krasīš wīrīš apfog. Wīni fafaukufī beedru tēfu, bet Krasīš, nenogaldījīs tēfās īsrahktumu, nofubīs tā atmenš uŗdenš, pa-nembams līhđī fawa īstabaš beedra fabataš puļksteni. „Bet tā wīnš wawereja juŗš apfagi?“ eeprafōš netizigi. „Wīfās šhīs naudas wahjamās bunsčhāš tairšhu tā eerīhtotās, ka nauda gan trīht pa zaurumu eefšhā, bet aŗhā pa tureeni nenahť.“

„At, mahzat juŗš wīnu! Reŗfams: nebija wīš eefahzeŗš“...

Wēhlat babuju no Krasīa īstabaš beedra sinat leetas řhtumus. Wīnam jau agrati bijuŗšhāš aŗšdomās, no kureneš Krasīam řahťuŗ řafteeš nauda, un tadēhl řahzīs to uŗluŗtot. Un tā nu weenu rīhtu uŗgahjīs. Ta Krasīš teŗina pa bundīchāš zaurumā eebahťtu plahni notrīhtu galba naŗha afmeni, itā pa glumu deŗli, weenu naudaš gabalu peŗh otra lauld no bundīchāš...

Alhabadsē.

Ar Alhabadī eepafīnos emigrantu laŗtawā. Šķīŗīŗtīju patlaban řahbu pee laŗamā galba peeŗehdetu řhurnalu — laŗtawā wīfī řhurnali bija řehđē peeŗehgti wee galba. — Peeŗehŗi, itā abām řahjam reŗē, eeeŗz no eeļaš īstabaš mafš řauŗš wīŗīnŗš, nenoteŗzama weŗuma, bet ne weŗatš par trīŗš-deŗmī, melnu řaŗāš bahŗŗīnu un brīlem uŗ deguna, — geŗbees melnā freemu řreŗlā, bahŗŗīstainu jōŗtu, galwā melna, bīŗa, mīŗīŗtīas řīŗes plātmale. Peeŗīļpoŗīš řhēem, řhīgleem kolīŗēem pee galba, wīnŗš apīstahjās un řalđī řīŗnīgi eefmeŗās, řahđīdams uŗ peeŗehdeŗem řhurnaleem. „Ētat, tā soŗialdemokrati řlehđī řehđēš žīlwēla dīŗhwo wahrhu! Bŗīŗnumš, tā nedebŗīna uŗ řahŗta! Tāš tairšhu irafati, ta pee Nīkolaja II.“...

Alŗīŗtōš: aŗi eš neatŗobu řhahŗu laŗtawāš adminīŗtraŗjīas rīŗzību par řewīŗīŗī pāŗeŗu, wīŗmaf, par gīŗtu nē, bet eenahzeŗa wahrđī un tonīŗmani uŗŗubīna, un weŗl jo wairā tapeŗz, ta tee weŗŗīŗī pret partīju, pee turaš eš patš peederu un tapeŗz eš juŗtōš peeŗpeeŗīš wīnam atbīŗdeť.

„Atwainojat! Bet wīrmā řahŗtā, ta naw soŗialdemokrātu, bet freemu kolonīŗāš laŗtawā un otrā řahŗtā: Ro lai dara, ja publīka tīŗ meŗŗonīga, ta īswāŗā, pat jog řabeedŗībaš mantu?“...

„Šabeedŗībaš mantā!... Lāba řabeedŗība!... Preeŗš řewīŗ eš eŗmu řabeedŗība“...

Man řahŗtījo, ta řehēť warot dabut soŗialdemokrātu literaturu, bet tā řahŗbaš, tad te naw ītēfa“, wīnŗš turpīna, luŗlodamees aplahŗ īstaba.

„Dabut war, bet laŗtawāš pahŗīnīš patlaban īŗgahjīs.“

„Šweŗŗhāš noŗehŗŗāš řreŗlā un nemeerīgi řhuhŗpoŗāš ar wīŗu to. „Juŗš efat latweeŗīš!“ wīnŗš man noprāfa zeeti.

„No la juŗš tā řpreeŗŗat?“...

Wīnŗš atfal īŗhī, řīŗnīgi eefmeŗās. „Tad jau řhīŗhđš aŗi nepāŗīŗtu řhīŗhu. Eš patš eŗmu latweeŗīš“.

Šahŗam runat latwīŗī un muŗhu řaruna peewem wairā īŗtīnu řaŗŗuru. Dabuju řinat, ka wīru řauŗ: Alhabadī, ka wīnŗš anarŗhīŗīš — īŗdīwīŗualīŗīš un eebrauŗīš Ēenŗē nodīŗīnat latweeŗŗu anarŗīŗtu grupu, „Wāŗīara teeta“.

Šamā řarunā atŗehŗrām reŗsem newīŗuš aŗi weenu otru řabeedŗīŗtu, wāŗ polīŗīŗtu ļautajumu, un mums īŗŗeļaš mafš dīŗpūŗš. Tā noplahŗŗām īŗhī nemanot wairā tā řtundu un řķŗŗhramees, tā daŗŗdeem labī pa-

Rihhami. Gerastijām pat weens otram labatas grahmatā fawās adreḥes un usajzinajām weens otru us tehu, pee tam spēsdami ūti rofās.

Kairam zilwešam ir pret šaweem lihdzilwešam fawās simpatijas, waj antipatijas. Dašqam winās robaš gauš, aug lehnam, tā zilweš pats, un jadamā, winās buhš muhšigās, nomainītees itnešad, jo laiš winās ūtai pawairo un nošiprina. Bet tad noteef kaut laš, dašqreš pat glušči nezigš gabijums, weens wahrds, pat weens ūtats, un noteef luššams, pehšqana, negaidita pahrmaina: simpatija pahrwehtuēš antipatija, waj otradi.

Manās simpatijas un antipatijos robaš jau pirmā azumirli, itlihdš ar šahbu zilwešu šahjos kaut šahbā šafard. Un pee tam pirmāš eefpaids ir neween noteizofšs, bet ari paleefofšs. Nešas man naw nahzees iif gruhti, tā maintit fawās juhtas pret šahbu zilwešu. Domaju, pat ja gabitoš, tā šahbš man nešimpatifšs zilwešš, mani iiglahj no nahweš, simpatiflaks winš ar to man nebuhtu. Eš juštoš, tā wina paradneetš, bet mihlet eš wina ne-mihletu. Ušhabadē man biia simpatifšs, neštatotees us to, ta muhšu uš-šlafi gabritiš wifos dšhwēš jautajumos eš jo aš iššlihrēš, neštatotees pat us to, tā winšq man dašqā šind išliškš smeekligš.

No šhšs deenas eš redzejos ar Ušhabadē tot bešči, dašqšahri pat wairā reieš deenā. Winam biia itā ihpošha mahšla: parahditees un at-
tal nošuti. Su eji pa eelu. Se peepēht tew preefšqā, itā išlihdš no
femes, parahdas mašais wihrinšq, usmauzis šawu melno lauleni dšli pahr
azim, ižehliš deguru gaisā un zilpo šaweem šhteem šqialeem šolifšcem,
dašqadām grahmatam paduē, us weenu waj otru puš. Muhšigi winam
darifšqanaš, muhšigi winšq šteigā. Dašqšahri tihšqam raugu to aššuret.
„Nahj peefēht! Daplahpašimees!“ ... jo runatajš winšq leelš. „Naw
walaš!“ winšq atmet ar rofu. Un nahšlamā azumirli išqairš atkal...
Reiš, redšami labā buhšqā, winšq mani usajzinaja eet lihdš. Winam te
wehl ešot, blašus eelā, masa pabarifšqana un peh3 tam winšq buhšqot
plintgt brihwš.

Biju ar meeru.

„Tu tad waqaidi!“ winšq man pašata, šad bijām peh3 treetna gab-
jeena nonahlušči pee leelas trihššahwu mahjas ar neššaitameem škuršmeem.
„Man te drustu jaušškrej augšqā.“ — Un pašudis winšq ir. Domaju: tā
jau nu buhš tā mašā pabarifšqana, un gaidu. Bet paeet weens šundas
žeturšniš, paeet utš, tomehr Ušhabadē tā nerahdas tā nerahdas. Šeidšot,
šad jau ešmu waj dešmito reiš nonehmees peh3 weenas minutes eet projam,
winšq išnahš. „Dulla šaimneeze, negribēja mani ne par to eefšqā laišt: ne-
ešot mahjā“...

„Tā tad nu tu buhš šwabads?“

„Nē, man wehl jaušškrej tajā namā“, winšq rēhda tahlumā us šahbu
šafarmal lihdšigu ešfu. „Wahriš minutes buhšqū leiš“...

„Tu, zerešū!“...

Bet ari šqoreiš dabuju šawu šundas žeturšni nogaidit.

„Šaqad tew jaiššau3 treetna glahie aluz. žitadi“...

„Tuhlin, tuhlin!“ Wehl ūtai tur, tajā dšliena nama fehtā, winšq
rahda tahlumā, pašas celas pašā, us augšteem dšeloneem muhšreem un zilpo
šteigšus ween us preešqū. nemoš nenogaidištš, waj winam šetoju, waj ne.

Nu man galgi aršqrejš buhšqū.

„Waj eš tew šahbš nerre?“ ... Ja jau eš uinehmees poštiljona
amatu, waj kaut to tam lihdšigu, tad šraidi weens parš. Kam eš tew
wajadšigš?“... Nošqaujos un eju uš mahjam.

Vasaudeta wefela pehzpußdeena. . .

Nahlofchâs diwi deenas nofehdeju iftabd.

Man bija janobeids lahbs raiftu darbš. Bet tiffihds trefchâ deend ifgahju uf eclaš, lai nopirftu few Journal de Genève, no fura mahzjoš frantfchu walodu, tad uf eclaš ftuhra Masais ifnirft if trotuara gahjeju bara un noftahjas man blatus.

„Nahz man lihdsi pee manis! Man ar tewi taš japaßrruna“. . .

Neatbildu tuhlin. No weenas pufes: man wehl duftmas uf wimu par manu ifnerroftanu, bet no otras pufes: pehz diwu deenu ftingra darba nebuhtu fliffti daschas ftundas ifwehdinatees. Bes tam, newaru noleegi: ftinama ftinlahtiba ari druiftu futuna.

„Nu nahz! Cepaßiftinafchu tewi ar fawu iftabas be. dri Sarkano. Paderftim tehju“.

„Bet tu mani jahfti atfal wasat no weenam durwim uf otram,“ eš newaru nozeftees winam nepahmetiš.

„Nē, mehš eeim taftni uf mahjam.“ Un laifam pilnigâ pahrleezißâ, fa eš winam fefofchu, winfch apgreeschas fturpi aplahrt un ziļpo faweem eerasteem fhigleem folifcheem uf mahjas puft.

Jaatfiftias: tā agrati, tā ari fhoreis wima noteiktâ ftingrâ ufstahfchânâs dara uf mani ftinamu eefpaidu. Juftoš aiftlahris, bet nefinu no fureenes man peepefchi rodas zeefchâs nodoms eet winam lihdsi. Bet lai waretu lihdsi tift, tad japaftoidsas. Un eš pußtezinuš dodoš winam pafaf, lihdsi panahftu. Behz zeturidat! ftundas gahjeena efam pee mehrta. Masais oddfchwô glihtu pafchu iftabu, ar diweem leeleeem logeem, leela moderna nama otd fahwâ. Dfhwolla faimneeze — wahzeete. Schweizeetes efot netihras. Bet galwenais, fa ar fawu wahzeeti winfch war pehz ft. dš prahta ifrunatees, taš munfu brahtam daifchreis no leelafa fwara. „Klaufees, tu jau dšhwô tā leelâftungs, falhdftinot ar mani!“ newaru nozeefiees neifauzees, tad efmu apftaitijs iftabu. Bet winfch negreesch uf manu iffauzeenu ne mafafu wehribu. „Wuðdeenas un wafarinas mehš ehdam pee faimneezes, bet brofaftiš un palaunagu gatawojam pafchi,“ winfch rund ar pahtrautumeem, rihlodams tehjas gaidu: baltmaift, fwecftu, feeru. pat gabalu fhofolades.

„Tuhlin faimneeze eeneiſâ tehju. . . Klaufees, Sihman, taš taš nu ir?“ winfch fauz peepefchi pehrloma balft. Neftad nebuhtu fagaibijis, fa tahdam majam wihrimam til ftipra un rupja balfs, jo itadi winfch daudfejada ftind man atgahdina feeweeti, waj nelaitâ nowejojufchōs pußaudfchu sehnu.

„Zeleeš angfchâ, jahhd“ . . .

Ibrihtnuees rangos uf Maso. „Ut tā, taš juhsu draugs. Kur winfch ir?“

Bet Masais laifam labi ftina, fa ar pehrloma dahrdeem ween Sihmanis naw ufmodinams. Tapehz nem pehz briſſcha no ftapja augfches mahzjinis triš ftmagu wingrotaju dumbu un fwefch to ar wifu ſpehu pret beefu portjeru aiftlahitâm durwim pretejd teend. Portjeri fadatus un bumba — juhtu — notriht alkowâ uf tant to mihtftu. „Ko juhs darat?“ eš fawu ifbijees.

„Juhs warat wimu noftit!“ — „Ne til wegli! Kad juhs ridienu, tā winfch eerazees ſpilweros!“ . . .

Bumba tomebr, tā leelas, fawu ufdebumu ifpildijufe. Alkowâ ifzetas fawads troftins. — tā ftiga ftan lofchana, tā tuleja plehſchu fhpahlowa, paftrpam daſchi rufftofchâ balit ftgrahiti lahftu wahrdi, un pehz briſſcha ftarp portjerem parahdas leela, fartana galwa, bet til fartana, fa ſajagada: wima tuhlin ſadegs fartana ogie. Garee, ifpluhruſchee, weetam ſweedru

faliyufchee mati, fõhkrã, neloptã bahrda, platais, lã ar trãhnu nofmehretais gihmãis un reuinãis wehrfcha lallã, — wißã itã degtu ar farlanu fwehli.

„Muhfu leelafais teoretikis“, passaidro Masais, rahdidams uf farlanu welnu.

„Eß emu vraftikis un tã mehß abi it teigami fateefam.“

„Va to starpu, farlanais welnã ir usgehrbis wezu, bruhnu, paschaustas wadmalaß schafeti, ar wairafãß weetãß airifufchãm wihlem un aittschappoiss lihßs galdam, tur nofehichas smagi trehfidã, negreidams uf mani ne mafato wehribu. Eß luhfoju ari winu neewehrot.“

Mehß nemamees palaunagot: Dseram tehju ar peenu, peefofcham sweeftmaifes ar mihtstu trefnu feeru un plahpajam.

Jafata, ta fajutos pee wineem deefgan omuligi. Masais, bija weillã treezeis, lai gan daschtãhrt meloja, ta palaußs luhpeja. Ari Sihmanis pamajam atdabuja walodu, fstatotees pehz ta, par jit wina feja peenehma dabistatu meefas trãhfu. Bet las man wiswairaf patla: wini mani itã meerd ar jawu anarchifmu un netaunoja ari zitãß polittiflas partijas, bes ta frectnam anarchifstam parafiti nawa eefpehjamã issteit ne deimit wahrdu. Papalaunagojufchi, aifluhpinam papirofuf, — Majajam ic ihsta freewu tabata, — un turpinam plahpat. Utminos, Masais mani eeaizinaja, lai laut to pahrunatu, bet winfch, tã leelas, to tagad aifmiriis. „Loti labi!“ nobomoju. „Wini tomehr ir „Pahara teefas“ laudiß. Un las winaus pahift? Labat, aht no wineem finamã attahiumã“ . . .

„Klaufees!“ Masais peepejaji man uffauz, tad fãhtu no wineem atwaditees.

„Ro tu teiffã par tahdu ideju? Man ir leelã planã.“

Bananz ruwat, eß tew to isitãidroschu. Pee tam winfch eefãht ar fihmuli wißt uf papira lapas daschadas ftrihpas un litt punttus, lihßs betdofot ufleel lapas widã leelu melnu punktu ar frustu.

„Ro lai eß tur itatos un fo lai fatu? Eß neta nefaprotu“ . . .

„Redfi, tas puntis ar frustu ir pilfehitas arfenalã, schitee puntti ir apfãhrtejee nami un schis ftrihpas ir eelas.“

Un, rediedamã, ta eß paleetu nepazeetigis, fanem mani pee rotas.

„Beefehd, tas ir imariqã qabalã un eß gribu finat ari tamãß domãß. Warbuhr tew atidjan finami pahrs duhfhigigu puifchu, furi waretu nahft man talã“ . . .

„Bet tad fast gãifchi un flãidri, fo tu ihfti gribi!“ . . .

„Saprotams, ta teiffchu; gribu itai pehz lahrtas.“ Un winfch fãht aifal wilst ftrihpas uf papira. „Statees, aif ic weegli peeitft flãht! Un arfenalã itpat tã neapfargatã. Min wajadfigs itai 30 duhfhigigu puifchu ar naganeem un braunneem un daschãß minutãß winfch ir manã“ . . .

Eß gribot negribot, paleetu aif pahrfteiguma wateju muti. Ra nahß las labã, biju jau fagãidijis, pehz wifa ta eewada, bet tã las . . . ic jau rundã pãchopãitja . . . ahrprahtã . . .

„Nu, un las tad, ja arfenalã buhß tawã?“ — „Tad mehß apbrunofmees, tã nahfãß, eewemãm wehl paitu un telegrafu un pilfehitas wadu un tad Genfe buhß muhfu.“ — „Un tad?“ — „Proklamazijaß jau buhß gatawas. Mehß ufãizinaãm pilfehitas proletariatu, pagrabu un nãftãß patwertmu eemihneetuss nemi pilfehitas pahrwãldibu jawãß rotãß un domaju: wini ne-buhß uf to diwreiß aiznamã.“

Nudeen, tas zilwets naw normalã! . . .

„Teefcham ideals mehrts! Dot baslahjeem un faules drableem is-
laupit pilfehu“, nofatu ar dñu nigtnafchenu.

„Benfe ir bagata deefgan, lai payreeajas reif aribfan litena pa-
behrni“, Masais atbild wißjaurafá, newainigafá behrna balft . . . Pee-
pefchi man cenahl prahtá: „Winfch taitchu to leetu nedomá nopeetni,
winfch dien ar temi jofus.“ Un es fajlu flati fmeetees. „Rapeh3 tu fme-
ices?“ winfch waizá isbrihtlees. „Tapeh3, fa tu iureji mani par tahdu
weenteeß, fa es latw laupitaju flahftu nemfchu nopeetni. Tu pa nafki to
ifdomaji un gribi lagad mani ar to panerrot. Bet, draubfin, iad tew waja-
bfeja ifdomat to asprahtgatu.“ — „Ra tá?“ winfch noprafa man afi. Un
pazehliß begunu, fahf fchnurfat galfu. „Rad tu eß manijis, fa es ar temi
dieno jofus?“ — „Bei lawß nupat aittihftitais plans ir par daubi ahr-
prahtigs, lai wimu . . .“ „Uhrprahtigs?“ . . . „Raß tur ir ahrprahtigs?“ . . .
„Winfch ir ahrprahtigs no weena gala lihbf otram un fatram normalam
zilwelam to wajaga faprafti pascham“. . . „Ra tu eß tahds faßu pafala, to
es nefajnu, — atwaino! . . . Es greeßß pee temis, lá pee nopeetna pee-
bñhwojufcha rewoluzionara, kurfch war buht palihbfigs ir wahrbeem, ir dar-
beem. Refsu, fa eyu wißlees. Bet tab naw wehrts, fa es ar temi
runaju“. . . Masais ir ufiehjis no kreffka, faburja nitni pirftos fawu
Benfes planu un fahf telat pa iftabu. Reblams, winfch ne pa jotam uf-
budinas. „Ro tu no fozialdemokratia fegalbiß?“ noruh3, fagubis kreffka uf
fnaufchenu, farlanais welns.

„Ja, teefcham naw labt, fa anarchiffti beebrojas ar fozialdemokratem“,
es atbildu. „Tapeh3 eßam labat lairß fawus zehis un netrauzefim weens
otru.“ Juhtos fawabi aiftufstinais. Man itá faut fur fahpetu. Uceeru
pee Ußhababfes. „Pateizos par laipno unemfchenu un atwaino mani, fa
lawas zeribas tá prewhlu.“ Sneedfu winam roku, bet winfch negreefch
wairß uf mani ne mafato wehribu. Pawemu no wadfcha jepuri un
affeju . . .

Ißgahjis uf eelas, juhtu itá atweeglinajumu. Bet jafata, fa wairat
deenas nodarbojos ar domam: aif tahdu eemeßa wini man atflahje fawu
planu? Ra eß negribefchu un ari newarefchu buht wineem palihbfigs,
wineem wajadfeja li labt faprafti. „Ratrá find wineem bija wehl fawß ih-
pafchß fleepens nodoms ar temi. Birna lahrtá: wini gribeja dabut tewi
fawos nages“, noßpreudu pee fewis.

Mahlamás deendß redfeju Maso, tapat lá agrati, telajam faweem ih-
teem folifcheem, te pa bulwaru d' Arve, waj laut fur zitur. Bei mehß jau
weens otru wairß nepafinamees. Sanahju ar Maso aifal topß peß3
wairafam nedetiam. Rahda anarchifftu ballé, tura man bija eeflaweta, lá
wißlepnatais un wißinterfantalais freemu folonijás bejas wafars. Ra
anarchiffti rißto balles, turas pee tam wehl eeflawetas wiß pilfehíd, war-
buhf dalcheem iftitfees fawabi. Bei jaewehro, fa chrfeemes wißpahri newar
mehrot ar freewijas mehru. Bei tam, tajá lairá, zil es finu, bh Benfe
wefelas aßomas anarchifftu grupas, no farftateem buntawneekeem un pafth-
wofchás lahribas gahjeem ar dinamitu (furi pat nelahpa nelad uf Salewu,
jo ta eßt burfchuju ifpreeja), lihbf mehrenateem oportunifcheem, furi anarchifftu
afina wehl itai teorijá, fureem anarchifftms bija wehl itai ideais.

Dr. Urona grupa — balles rißlotaja — flattijás pofchá labajá
fparhnd un fafhahweja galwend lahrtá no lá faultajeem Benfes „ftarofchil-
zeem“, furi bija pafpehufchi pilfehíd jau eedñhwootees, eegubt finamu itab-
woßli un turibu. Saprotams, fa anarchifftms teem bija wairat, waj nu

weza tradizija. Waj ari modeš leeta, isnemot nedaubšus inteligentus, ša par peem. pašču Dr. Aronu, kuri teesham bija freetni anarchisma teorētiks. Bet Dr. Arona grupa bija wišbagatāka beedreem un auga wehl armeenu: galwend lahrā ar no Kreemijas eebrautušām jaunām studentiem.

Egohju bejaš salē, šad jau bejaš preeti bija sašneegušči famu begpuntu. Dimpadmit wiħru leelaiš stihgu orlestris smilksieja, kweeja, ruhza un buħza, itšā no tam aftaratōš pafaulēš paglahbšchana no bojd eefchanaš. Dejotaju pahri wirpušoja pa salē šā weefuli eerauti, ša prahtā jukušči. Lihgšmbai nebija robešču.

Notlātiješ břiħdi raibajā, wirpušojošā nubsekti un pahrlēezinaješ, ša no man pašštameem tur neweena num. pahrgahju uš blakus salē, kur bija eerihkota bufete un bašchadi tingeltangeli. Bet ari ie newareju neweena pašmas eeraudšit. Redšamš, ie nebija weetaš „maneem laudim.“ Saħtu aif gara laita apluhtot sales isgreinojumus. Teesham lepni! Eeenaš aplahjaš mišigeem špoguleem un greinām bildem, paštarpam feend eetilpias mahšfliģi isweidotāš kolonaš, ar saileem šeeewešču tehleem wirformē. Greeiti iigretnoti dekoratiweem isgreesumeem un relšeeem. Nestalo-tees uš to, ša no greeiteem šarajāš trihš leell daudššchuburu krona lustrari, pilni elektriskām ugunim starp nestaitameem kristala wišuteem, gar feenam, iimettēdāš weedāš deg elektriski šandalabri. Wišš spihd un laistāš šā teild. Nofehšchōš pee šwabada, balti aplahja galbina, pašauzu glahši alus un luhšojaš publikā, šad peepešči is laušču druħšmas isnirši Ašhabadse un nofehšchāš pee mana galba man preti. Wišch ir druħmš un redšami ušbudinātš. Labāš rotāš pirkšti nerwošti pluħd melno šašāš baħrišinu. Degunš šchnuršā gahju. Mehš zeetšam abi labu laitu klufu. „Šu jau šen te eš?“ wišch man ušpaja beidšot. „Waj nemaniji pee bufetes dtwus druħnus šehnus, gadus 20 wezumā, šartaneem kreewu kreleem šem tušchur-šāš?“ . . . Utbildu, ša nē. Masaiš pašauz pudeli alus un saħl to diert šā tehju, šh'eeem malzineem. Eš ari pašauzu pudeli alus. „Par šo wišch tahbš šaiħdšis un ušbudinaješ?“ . . . Grihu eewilkti winu walodā un tabehi eefahju: „Lepna tauta — muħšu Genšes anarchišti! Šimekšejušči gresnatāš telpoš wišā pilšehtā“ . . .

Nesaprotu šapeħz, bet manš newainigaiš isšteizeens ušbudina Maso wehl jo wairā. Wina pirkšti šuwellaš durēš, luhpaš dreb. Wišch wiħni nofchmahz: „Anarchišti! . . . Reeliski anarchišti! . . . Ešehi, ša mani pušchi nam te!“ . . .

Eš peedahwaju winam papirošu. Wišch to atraida un pašneebš man žigaru. „Eš nepihpošču“, wišch peemetina. „Man wehl darbš preekšchā.“

Bet tad taiħni der freetnš duħmš“ . . .

Wišch man neatbild, bet. eeraudšijš sulaini, kuršch patlaban pušrif-šcheem dodāš ar ušodū papiħti rotāš un kreewu šchnabia pudeli paduē no bufetes uš šalēš otro galu, uššauz tam: „E, šipaino! Uššauz man Dr. Aronu, bet wiħlin!“ . . .

Sulainis, itšā šabiješ, apstahjaš želd. „Dr. Arona tēš ir patlaban tur, tajā grupā“, wišch norahda ar gatwu uš pulžinu jautru treezeju pee sales durwim.

„Nu tabehi eš šew šatu: aššauz minu tuħlin,“ nošala Masaiš tahbdā balši, kurai pretrunāš newar huħt, un sulainis eet ar wišu naštu rotāš šautt Dr. Aronu.

„Eš wincem parahdišču!“ . . .

Deħz pahriš āzumirkleem Dr. Aronš ir klah, tumšchš ebreju tips,

gabū 40 wezumā, ruhdīgi noskuhtu feju un galvas lauku, leelām tumšdāw
brilleem uš deguna. Wincš ir neleela auguma, bet drūns, spēhziģeem ma-
fstojeem un dšhwām tustibam. Pilstais galwas laufs spihb elektrifid apgai-
stojumā tā nolatois un izģel wehl jo spilgtāw wina dšhwibās piino ener-
ģifto firuturu. Jaunibā kamees ar badu un wšabeem truhumeem, tagab
jau treetns pafahutums uš korpuļenzl. Man Dr. Arons ir ihpachī intere-
sants aif lahda beedra nostahsta, ta wincš ešot isstudejts sawu medizinu pee
eelas luktura galfinās. Protl, lai nebuhtu jatehrās pehrtot petroleju, waj
abonejot gasi, wincš arween mellejts ishabu, ar logu eelas luktura tuwumā
un lahdejadi šahrahbajis winaš galfmā septini gabus. Tagab wincš ir
eeģeenis ahrstis un leel fewi samakfatees.

„Pilkoni Aron, man usdotš no latweešču anarkistu grupas „Wastara
teesa“ eelajet no jumš, tā no šchā wafara atbiģbigā rihlotaja, 200 frankus.
Rā pastiprinajums, šchelt grupas mandais ar isģgeli un parafsteem,“ Masais
nosata pazeltā balst, nobodams Aronom aistaihtu tuweru.

Tā laikam runaja fenās Romas tautas tribuni...

Medjanistl Dr. Arons panem pafneegto tuweru.

„Kas tee par 200 frankeem?“ wincš wajā nefaprašchā.

„Noboklis, waj sōda nauda, tā juhs to gribat, par to, ta juhs, tā
anarchists un sem anarchisma isfahrineš rihlotat muģģigūs dejas wafarus, uba-
ģojot dehl fantimeem gar burščuju sabatam.“

„Uha! eš šaprotu. Bet ja nu eš tomehr nemakfaju?“... Sew par
brihnumu, reģfu, ta Arons nem to balaganu nopeetni.

„Par to mehš šchelt nerunāsim! Betšamais terminš pirmdeen,
pilst. 6 wafatā, grupu tipografijā. Tas buhtu pirmats numurs. Tagab
nabts otrais.“ To teizis, Masais isweel no labatas brauninu un laich
weenu palat otram wairafus šchahweenus wibejd kroma lukturi. Luktura
lampas un tristala wifust plihst un triht šchlindebami uš griģdas, wairafus
luktura uģunis isdseest. Salē mafu azumirkli istingums un nahwes klufums,
tad peepchī histierksti sšeeģeeni, wšpahrģis šchudinajums, kradā, seeweetes
ģhģli. Otrā pušē nostahj spēhlet musita uš dejas publika druhimejas gar
durwim.

Statos, tas noihts tahtat. Waj Masais wehl nelaidis lahdu joku
waid, waj Maso lahds negrahbs aif apkalles... Bet itin tā tas buhtu
peeberejis pee šchi wafara programās, un wifš, tā nahšas, isdarts, Masais
eebahšch meerigā garā sawu brauninu sabatā un nonurdebams pee fewis:
„Tagab juhs wairš balles nerihlotat, wšmas šchiniš telpās nē“, aifēet
fameem šhšteem šohšchēem uš isēju. Un neweenš pat nedomā wina
asturet.

Brihnijōš par šchahbu publikas. — It ihpachī balles rihlotaju, ewan-
ģellistl ischnrahtigo isfurechznōš pret Masā pateest melšonigo rihģibu, bet
brihli eedomajōš ism eeneģlu. Mums, redsat, neweenam nepatka, ta
polģizija lahdreis eeģautōš kolonijas leetās. Kur nu wehl anarchisteem, tas
walstl, walstl teču un polģiziju neatfihst, wareja duht patihšlami, ta walstl
polģizija eemaisš winu eefschējās grupu padarishanās? Gan grupas topejt
isfchērs, tas wainģs un tas ar wainigo darams...

Nahlamās pahris nedelas man nahjās nosehbet mahjās, jo gabijās
lahds rakstu darbs, ar kuru zereju daschus desmit frankus nopelnit. Šapeģ
weisnahja man ari fatit Maso, lai gan peģģ finomā tratšcha anarkistu balē
to wehģeģōš. Te otrs nedelas beģģās, lahda jautā peģģpusdeenā, — bju
pailaban nobeidģis sawu tulsojumu un gribeju uf ta rehģina few fatihlot

mafaiš bñhres, nopirti safiju, ſwaigu baltmaifi, ſweeſtu.—Mafaiš eeroðas pee maniš piñdām paduſem un ſabatam daſchadu wiſtſtoſtu. „Caprotu, ſa tu maniš negaidiji, bet ir wehriš maniš gaidit!“... Dee tam winſch ſaleet uſ mana gaidina ſawaš pafaš un tin lau'da: ſeeru, ſchlinfi, ſafiju, ſeepeš, ſchokolabi u. t. t., taħdā daubſumā, ſa uſ galda wairš neatleet ſwabadaš weetaš, ſur nellit naſt. Eš ſtatoš ſameñdām roſam. „Bet to taš noſhmē?“ eš waizaju: „Waj eſt winnejiš loterejd, jeb waj tu leħrē noſt Urona 200 frantuš?“

„Tagad dabū tiſai kreetnu ſlaipu maiſeš un peenu, eš pa to laiſu uſliſtchu uħdeni ſafijai. Un tad ſaehðiſimeeš kreetni! Te naw to ſaupū“...

Behž puštundaš tad nu ari, tā iſtameeš ſlaħt pee galba, tā aħtraft nebełſām. ſameħr no prahwā ſchlinka gabala wairaf nebija atlizeeš, tā ſaulš. Uri žitaš labāš leetaš ſarutuſchaš liħdš netizami maiſem apmeħreem. „Eħdi tiſai, naw to ſaupū!“ laiſu pa laiſam ceſaužāš Mafaiš, ari patš leħredamš to war.

„Bet ſaſt, ſaš tew tomeħr bija par eedomu naħt ar ſawu promiſijaš ſrahjumu pee maniš, lai wimu te noħſtu weend paneħmeend?... „Waj griħt weħt?“ Mafaiš waizā un noleet man preeſchā uſ galba leelu ſaſchħi daſchadu muħſeru un atliħgu. „Tawi ſaimneeti naw mahjā. Ceſam wimuš iſtraiti“

Man iſſtreħja ſarſiš žaur ſauleem.

„No, tu jau ſaħji nodarboteeš ar eełauſchanaš ſaħðſbam?“ eš waizaju iſſbaiš. Deſmit daſchadu domu ſtraida man pa galwu: „Eš tagad wima liħðdolihneeš... Dabūš to mani beedi ſinat...“ Statoš uſ Maſo un garðāš malriš atleelam ar duſmam un reebumu.

Bet Maſo manš iſſauzeenš un eenałba ſtaš nemaš neaiſſtar. Winſch paſimih un turpina: „Weħt nē, mehģnoš tiſai. Ķimeģinaju pee daſcheem peeleełameem ſambareem ſawuš muħſeruš. Naħtamu naſti, tad, draudſin!... Tad eeš małd gala iſraħde! Waģaidi liħðſ riħiam!...“

Meeloģoteeš Mafaiš man paſtaħta, ſa Dr. Uronš wimam peeſuħtiitš gan pēprafitoš 200 frantuš, bet pee tam nobewiš wimu un wima grupu ſopejai grupu teeſai. Un tad nu wimi teeſajuſcheeš un pleħſuſcheeš ſawaš ſtarpā wifu to laiſu. Galu galā iſraħðijeeš. to rewoluzionariš elementā, iħſit anarħiſti, grupāš tomeħr pahriward un Uronš ſawaš ſuħðſibaš paſau-bejiš. Bet eełaħtaiš ſarſch ar to weħt neeſot nobeiģtš, laiſnibu ſaſot, winſch no ta weħt wairaf eedełſeeš. Tagad wimi eſot ſabalijuſcheeš piñģiti ģimi proteģoš leģgerāš un aroniſti wineem ſphiteģot tā ween warot. Tā wineem eģot ſopeja ipografiia, ſaħda Urona peełriteja dħħwołli. Un taš wairš nelaiſchot ſawuš pretinectuš pee ſewiš eełchā. Un tā nu „iħſree anarħiſti“ eģot bei tipografiiaš. „Bet mehš wineem parahðſim!“ Mafaiš nobeiđſ paſchapiģitiģi.

Un winſch preeģitiģi trin rotaš...

„Kaš ar to žilweku iħſti ir?...“ Golu galā winſch taſtchu piñģitiģi ſaupitajš, iħſiš noſeeđineeſa tipš. Un ar taħbu eš eſmu eełuħleeš draugoš. Winſch taħrā ſind lauiš ſaħtu, ja ne ſchodeen, tad riħtu. Ķar to naw to ſchaubiteeš. Tad tiſai pēeraugi, ſa tewi aridſan nepeełmeħrē ſlaħt. Nē, tagad ir deģiģan! Ķimu ar wimu deģģan piñeeš. Lai winſch eet pee wełna

Negriħu wima wairš ne redſet un beħģchju no wima, tā no mehra...“

„Te wehl ir zukturā, lafija un zitas leetas. Nem winas atpakaļ,” es
winam nofatu, tihdams wina bagatibas attekas atpakaļ papiros.

„U, to nu, neekt! Man to manta netrūkst! Bet to es domaju!...
Grantu peezi es waretu seedot. Waj tu newaretu buht iif labā, amnest pahri
pubeles wihna? Tu labat fini, kur te dabut”...

Newaru leegt: ari es pehz tahdas malittes buhtu labprahst dsehris
glahst laba wihna, bet paleetu zeis, tā atmins, nepadodos.

„Man wairs naw laifa: jaeet uf grupas sapulgt”, meloju winam un
taifos uf iisechānu.

Winch wehl mehgina mani pahrrunat, bet redsedams, ka wina agila-
zija neta nepalidst un eewehrodams manu peepescho atfalumu, ari winch
nem sawu zepuri un mehā isejam uf ceļu, kur drihtl fchiramees wehr un
formall — tats uf sawu puā.

Tā nobeidās mudju meeraswehtu malite atkal ar difafordu, gon ne tif
ftalu, tā pirmo reist, bet toteef jo dūlatu, daudi dūlatu, — nobeidās ar
pilnigu lushumu mudju faulimē, ar fataru pahrrautumu uf wiseem laiteem.
Var to es bliu neschāubamī pahrlēzinatā.

Drā deend gabju uf emigrantu ehdnizu pusdeend ar deefgan neme-
rigu ūrdi, „Tagad tuhlin dabuſchu ſinat, to ūshabadse wakar ihst domaja
ar sawu gala ſrahdi un tā winam ta ſdewujēs. Waj nesehd tū jau
fruhind”...

Bet ehdnizā wijs meerigi. Tā tad pilfehā nefa ihpachā noti-
zīs nawa.

Te eenah! ehdnizā emigrantu laſtawas pahrfniā Stolboms un mani
eeraudstijis, sawu jau par gabalu: „Iwan Fiedorowitſch, waj sugs ſinat, to
juhfu draugs ūshabadse ſdarijīs?... Juhfu, ka nobahju. „Te tew nu
ir!”... Winch ir eegahsees un tu topi, ſaprotams, eestatis par wina
draugu. „Winees wehl ar tahdeem!”...

„Kas winch man par draugu?” noprafu Stolbowam pilti.

Stolboms man neatbild, nofmejas itai pee fewis bahridā un turpin:

„Malazis ūshabadse! Malazis!...”

„Ko tad winch ſdarijīs?” newaru nozeestees neprafijis. „Iſlaupijis
tahdu banku, waj nohtis tahdu kronetu galwu?...” Bet Stolboms
ir jau paspehjis zelaittees dūlā ſtrihdū ar zitu beedri par tahdu Blechanowa
jaunifnahſufchu broſchuru un manis wairs neſtrid. Lauſu few galwu, to
ūshabadse tad ihst buhtu warejis ſdarit. Ra ihpachā leelu grehā darbu
winch ſdarijīs nawa, par to nu efmu pusliths drofchā, bet tomehr...

„Weisot manat neſmai padara galu tahds zis jaunpeenahzeis. Waj
tas ir dūrdets? Anarchist eſſropriē anarchistus!” winch ſata. „Bellis
balu ween ſplauj: tipografija pagalam!”...

„U, tad tahds ūshabadsees noſeegums resp. warondarbs!... Man
nowehslās tilpar tā atmins no fruhim. Un ūrdi pilda tahda preela un
ſwabadibas ſajuhā, ka waretu leſt augichā no galda un dejot.

Waloda par noitufcho eſſropriaziju icel uf brihdi wiſpahriga.

„Bet tā juhā ſinat, ka ūshabadse to darijīs?” greichos atkal pee Stol-
bowa, turich sawu ſtrihdu par Blechanowa broſchuru tā puolihdi ſbeidās,
pailaban ſtreb pilnām ſarotem ſupu.

„Bellis tā ſahita. Saprotams, wimu bijis wairaf, wiſmaf wihru
defmit. Weens ſehdejis ar leeku bahrdū pee Bellija gutas, rewolwera
reſā, tee ziti riſtoufchees pu tipografiju. Bet ūshabadse bijis eſſropriazi-
jas maditāis: Bellis wimu paſinis pehz balis.”

„Bet, welns, tà wini wareja ifuest un aishwakt uf zitu fortelli wofelus tipografiju?“ brìhnas lahds zits. „Un neweens gorodowojs wirus neap-tureja?“ Wismas pudu 20 lihds 30 burtu, tad wehl burtu lastes... ma-fhina...“

„Zit tad te ir to gorodowoju? Waj wari pa wisàm Genfes eelam desmit gorodowojuš fassaitit?“ nodomaju pee sewis. Bef tam: „Ras wineem lisa west pa natti? Wini to wareja it labi isbarit no rihta, wehg pullsten peezeem, tad pilfehà jau eefahstufees wišpahreja lufstiba. Masais naw muifis...“

Baehbis nusdeenu, eju stalgat. Sirds man tit weegla un jautra, tà pamafara zihruis. Un dseebat ween gribas.

„Malazis Ushababse, teefham malazis! Nebateeti efmu temi apwai-nojis, huredams temi par laupitaju un pat par laupitaju wadoni...“

No tàs deenas mehš satifamees aikal jo beefhi un tà draugl. Reifes diwas, trihs nebela Masais mani atzinaja uf tehju un eewehrojot, la pee tehjas allasch bij teizamš uskods, es nelitos daudf luhgtees. Winfeh tad stahstija daschadas anelotes is fawas rewoluzionaràs darbibas Baltija, waj ari is faweem zelozuma peedstihwojumeem pa Kausafu un Veršiu, tad winfeh zeemojees Ushabada pee sama frustehwa, lurfch efot Veršijas schacha galma awgahdneelis. No Ushabada zeemošhanàs tad nu ari wina tagadejais wahrds, — tà fatot par peemiru. Rahds wina ištiais wahrds, winfeh neat-rada par wjaduigu man teikt. Un es ari winam nejautaju.

Es labprahit klaušjos wina stahstos, lai gan labi šnaju, la leelata data no teem bija ruffhi isdomajumi, — klaušjos tà interesantàs pajazinàs, preezadamees par Masd dšhwo fantafiju un stahstittaja dahwanam. Tà pa-gahja klauš, netraujeti nedela wehg nedelas. Wafara jau tuwojids beigam. Un mušfu satifime tapa arweenu zeechala. Winfeh pat mani wairakshrit usatzinaja eet dšhwot pee wineem. Wina fainneezei efot swabada glihta istabina faules pušt. Man isnahfshot lehtati un labati: nebahfshot pašcham uf pahrdotawam jastrej un wiseem trim kopà buhshot jautrafi.

Bet es to lehtumu tomehz newareju awauidit. Bef tam, biju tà peeradis pee sawas klufàs istabinas, la bija gruhti no winas schirtees.

Te reif wafara, gribeju pallaban eet uf lahdu referatu, Ushababse eebruhl pee manis eefchà atseifis, nošwidis, ar leelu grahmatu pafu pahz lameefcheem un winam pafal eefwempj Sihmanis ar wehl leelatu pafu.

„Klaufees, draugs, tagad tew mums jaislihds!“... „Ras par nelaimi?“

wajzaju isbrìhnajees, „Mums tuhtir no Genfes jaaisdrahsh un nesinam, fur list sawu biblioteku. Lihds nemt newaram un pee fainneezees atstahit ari newaram.“

— „Bet pee manis ari newar, jo nesinu, zit ilgt es patš palifschu Genf.“

— „To es sinu. Es ari nemas neprafu, lai tu glabà. Ufdošchu tew adreš un eedofchu ari naudu isbewumeem. Tu eefchuj grahmatas drehde un ufleez uf pasta, tas ir wiš. Mums wairš naw laifa...“

— „Bet to tas nošhmè?... Rahds welns juhs trentà?“ fahfu taujai. Ushababse top fragifit nopeetns.

„Tew jau waru teikt, bet tu titai nefakt neweenam zitam.“ atbild Ushababse noslehpuamaini. „Polizija!... Polizija mums grib arestet.“

— „Par to?“... — „Manš nodoms ar arsenalu... wineem nahzis aušt...“

— „Ro? Tu wehl nebiji atmetis to idiorifto edomou!“ es iffauzjos pahristeigris. „Saprotams, la nè!... Un es winu buhtu iwebis.

Bet lahds nodewejs — laifam no Belija fugas, pawuhtis polizijat un nu wiseem maneem leelajeem planeem beigas... „Waldes deewam!“ es atbildu. „Tas jau leelifit!“ un bericju preezigš rotas. Bet Ushababse

neleekas mana preeka rebsam. „Se tew nauda, te tew adrese un nu... uf rebfeschanos... warbuht... lahbreif“... Mehš fadodamees rolas, un projam wimi tr... tapat lã nahlfufchi, — steigã un ar dñilu noflehpumainibu. Pat nefaztja uf fureeni brauz un neufaizinja pawabit.

Šã mehš ar Ushabadñi ischlihramees... til peepefchi un negaiditi...

Otrã deend nopirtu aubelli, eefchumu winã Ushabadfes mantas, — bes grahmatam tur wehl bija daschdaschadi frikum, marmora un bronfa figuraš, lastite ar wežam retãm naubam. pat „Pastara teefas“ sehgele u. i. t., un aiffuhitju winas pehz adrefes, lahđai latw. studentei uf Nanfi, Franzija...

Jafaka, la fajutu pehz Ushabadfes aifbraufchanas tuffchumu sawã firdi, itã man las truhstu manã dñhwẽ. Ushabadfe man tomehr bija bijs lumafš, nefã potš, lab schlihramees, to domaju. Gaidiju no wina lahdu wehstull, tomehr deenas nahja un gahja, bet Ushabadfe bij lã uhđent eefritiã.

Beidsot es eedomajos aifset pee Ushabadfes beidsamãš fainneezeš. Sawã laikã wimi loti labi fatila. Man pat itãš, la wimu šarpã pastahw laut las fleepens. Wina drofchi ween itãš laut to tuwaku par Ushabadñi, buhš fanehmuf lahdu wehstull no wina.

Peefwaniju un eegahju bes leekãm zeremonijam, šawai eelaibejat, fainneezeš 7 gabuš wezai meitenei, lihđi kufã, fur atradu fainneezi pašchlaif malam lafiju.

„U, nahtu loti labã laikã!“ issauzoš jautri un gribeju... bet... paliku lã nopilkotš sahwwam. Rã wina mani fanehma? Schaufmas!... Man wehl tagad jafanem rolas, lab par to eedomajos un jabrihnas, lã es wareju isfuret sge to futu lihđš galam, lã es neaifbehu. Waj ta watš bija lã fainneeze, kura agrafi laipneem fmaibeem feid mani allafch mihi aiztnaja: „Bitte bitte, treten Sie nur ein!“... Šã jau bija gatawa furija. Un to es winai nodarijis? No nodarijufchi winai Ushabadfe, Šhmanis, wifš Genfes krewi, wifa krewu tauta? Jo schelotš netop neweens, wifš dabũ sawu teefu, bes la wina turetu par wajabšgu pašajt i šapeh3. Es stahwu pee burwim, fargabamš few šwabadu iseju un brihnos tilai pee fewis, fur lahđa glihã, lepna mabama nem til daufš neglihtu turguš fewu lamas wahrbu. Manam aifahrtotam luhgumam, lai wina paškadro, lahđš ihsti winos ufubudinajuma zehlonis, wina nepeegreesch ne mafato wehribu, bet klafhina tilal... lã weza wifia, nerwofš lehtabama no galda uf plihit, no plihitš uf galdu.

Beidsot, lab wina galgi nogurufe eemetãš frehšã, lai atnemtu elpu, es wehlfreis mehginu wišlehnprahtigatã balfi: „Bet tundie Siachelberg, šapeh3 juhš lã ufubudinatees“...

„Šapeh3?... Šapeh3?“... wina mani mehda. „Udbodat man manus 400 frankuš, to wimi man nošaga!“... U, tahdas tãš leetas! Tu es šaprotu. Bet es isleekos wifai isbrihtijees un itã to newaretu šapraft. „Ushabadfe — juhš afsagt!... Waj tas eefpehjamš?“ — „Afsagt!... Waj tas naw afsagt? Ihešt un aifbeht, nefamakhat?... Šuligani!“... Un rupjo lamas wahrbu lawa šahl pluhst atkal no jauna. „Manš Deewš!“ es .odomaju. „Uri es efmu te tildaufš ehbiš. Šaprotamš: winai teefãbaš gahnit ari mani, leet wifas šawas šamofgas ari uf manu galwu... „Un juhš nefinat, uf fureeni wimi aifbrauzã?“ wajaju winai, lai gan labi apfi-noš, zil manš wajajumš mušfigš un neweetã.

„Kā lai es to ņinu, ja juhs neņinat? wimu draugs un beedrs.“ wina atbild pītti. „Un ja ari es ņinatu... Ko taš man lihdsetu?“...

„Bet es tomehr neņaprotu. Zīt es ņinu, Wšhababsem nauba arween turejās. Un taš otrš ari nelikās buht bešdā.“

„Protamš, ka wineem bij nauba. Ja dšhwo uš zitu kabataš, kur tad lai nauba paliktu? Ari lahdam štroderim eelšpīlšehid palikufši paradā 150 frantuš. Deef' zifeem wini tā wehl naw palikufši paradā? Banditi tahti!... Īnternazionali šwindleri!... Wšns fuhzeji!“...

„Ko lai es buhtu atbildejīs?... Man nebija ineta to fazit, lai atwainotu sawuš „drauguš“...“

Ēweline.

Sawchmu jaukā pawafara rihā. no lahdās freemu ņudentes wehliuli ar fetofču ņaturu:

„Godbato lauweefču patriarh!“

Neatwainofjōš, ka pagrūhtinu Ķuhš ar šchim rindinam, jo iņlaņiufši winaš Ķuhš ņapratifeet, ka manš peenahkums manī ņeebda Ķums rasti.

Veeta, luht. ņahda:

Šorihit atņrehja ņaiminu nama ņainneeze pee manaš dšhwoņla ņainneezeš un ņahstija uņtrautā balši un drebedama pee winaš meefāš, ka winaš iħneeze, lahdā freemu ņute, eņot ņawā iņtabd paņahruņeeš. Wina gan eņot paħgreesuņi ņriki ur ari at-ņwabinajuņi nelaimigāš ņaku no walga. Bet nelainigā nerahdo t wairš ne maņalās dšhwibaš ņihmeš.

Ēš tuħlin aiņgohju ņaimineetei lihdā. Un peħz iħgām puħ-lem mumš iņdewāš ņuħi tomehr atdabut pee ņamanaš. No weh-ņaņaš ņarunaš ar ņuħi, eš iņņinaju, ka wina — latweete no lahdā ņurņemeš meefā, neatminu wairš noņaukumu un ka paņahnahwi-boš eemeņiš biħiš winaš beņjeribu ņahwoņliš. Wina atbrauluņi rudeni lihdā lahdai ebreju Ćimenei no Rigaš tā ņalpone un tee wimu atņahjuņi Ćeņņē beņ jeb lahdēem lihdņelieem, paņhi aiņ-brauldami uš Ķaħi. Neprotot weetejo walodu, winaš nebħiš eeņpeħjoms dabut zitu weetu un tā wina nobħhwojuņi babodamaš jau trihš mehneņhuš, lihdā ņamehr noħmuņi ņawai beħdu dšh-wei padorit galu.

Ēħiroteeš, eš winaš eedemu 10 frantuš, — watraņ man paņhi nebija, bet ar to taņču winaš naw lihdņeš. Tadeħi gree-ņhoš pee Ķums. tā pee winaš tautāš broħla. — domaju: Ķuhņu naudaš maš ari beņaš, neņā manš plahnaiš maħinā, un Ķums daudš paņihņamu kolonija, — ar luħamu: gahbat, ka nelaimigai meħņohat nebħtu pa otrai laħgai ņaħeraš pee ņriħa. Winaš adreņe: Ēweline Ķelmin, tur un tur...

Ķuhņu: Ta un ta...“

Ķlaņiš wehliuli, ņaħtu paħrdomat, to darit. Ku nelaimigo meħņču nebrihņteju aiņohit tā liħena rotāš, bija par ņeni ņaprotamš. Bet tā winaš lihdņet? Jo mana wehņtuleš rakņitaja ņipri maħbiħāš. Manš naudaš maħ nebħt nebija beņaš, bet gan par baņheem franteem plahnaiš, neņā winaš

plahnais mazinsch un ar teem pašmam ari tā bija, tā bija. Teefa, pašnu kolonijā dāschu labu, bet tee bija pa seelatai datat tahdi pašči pilfabihdas, tā es. Tomehr, waj tad nu nerabifces padoms? . . . Tagad galwenais bija, dot winau moralisku pabalstu, radit winaš ismozitā dwehfelē atkal jaunās jeribas, jaunu preefu us dšhwit. Tadehš nolchmu, netawejotees leeti ne pušminuteš, dotees us norahdito adrest.

Norahdita adrese atraddš otrpus pilsehtas un tadehš man bija kreetnš gabals, wšmas werstis ischetras to eet. Un gaisš bija twejzejofchi larstš. Bet — nešinu, waj tas nahja no apšinas, la daru loti labu, kreetna zilweta zeeniqu darbu, es biju loti jautrā un pazilatā gara stahwollit un kahjas zilajās itā pehž muškās ar šrauju taktu. Wirms labi atguwoš, biju jau pee jawa žela mehřa durwim. Manā preefchā gul šarp wežam, atazijam un krummajem apauguščam klinšču radsem. Tā sahie šaturute weža sehne, greisa, iščihba weenitahwa mubra ehla, pret suru nans mahjollis Jilofofu eelā ir gresna pilš. Man tomehr naw wataš par scho nabadšigo, laika soba saehsto buhdu domat. Keru ar energisku rofu pehž swana hmoreš un sahju to rausit. Bet swanš tā gruhširdigi notichihst un wairat neta. Redfams, la wihš beš mehřes. Pagruhšču greifās weenlahřchās durwiš. Tās ir neaifilehgtas. Bet eet tā neluhgtam eefchā šwejchā mahjā man tomehr, tā kulturās zilwetam. isleekās nepeekahjigi. Tadehš sahju daukt durwiš ar duhri. Pehž wairattahřtigas, štipruma šind arweenu pecaugofchās dauščhānās, beidšot isdširduait durwim klauščofchūs šotus. Durwiš atweraš un parahdas gara, kalfna pušmuhščha seeweete ar miššigu, putras ahhollim lihđšigu punu pašakē, wejā weengabala gehrba a la Reforme Kleid un šota tupeleš. Iščirdejuš, ta es melleju Melle Jelmin, wina fazel gaisā smatru, zaur to miššigais punš šop wehl miššigats un eefahš itchehřstet til nelabā balši, šaš isklaušus us mata tā šamaitata lejertaste: „Naw mahjā, manš lungs! Naw mahjā! . . . Schorihš agri tā isghajia un wehl naw pahrnahłufe“. . . Bolectu tā pliki dabušis. Te tew nu bija! . . . Šu gribi glahbi zilwetu no nahwes un wihšch tew iseet. Warbuht wehl aifgahja us eferu šihžinatees. „Un juhš nesinat, šurp wina aifgahjuš?“ prahu wehl šawai durwju wehřejat. „Nešinu, nešinu M-r! . . . Waj wina man to šehš? Šakam aifgahja meklet darbu. Wina jau trihš mehneščuš beš darba. Watar gribeja pašahřtees. Šilpa šaklā un gut jau beš šamanas. Šar šaimi, usgahju wehl laikā wirfā un isghahbu. Šitadi buhtu bijuš beigta, nudeen, beigta! Warat man tizet“ . . .

Bet ari ta warbuhtiba, la wina aifgahjuše darbu meklet, man nedara preefu. Ja wina pati atradš darbu, tad mana palihđhba, mani padomi winau wairš nebuhš wajadšigi . . . Un tas man, netafrotu tadehš, duras širbi.

Bet šur nu wina šaini šohodeen atradš darbu, ja newareja to atrast trijos mehneščos? Un ari šerā wina drošči ween nebuhš eeletuā, jo šairu deenu darit šew galu ari naw pašakē, meerinu šewi. Un nolemju gaidit. Manu nodomu wehl pahalsia šaipnās durwju wehřejas itchehřstehšana: „Kungš, ja jumš patihšana, luhđšu, nahšt eefchā, usgaidat. Warbuht, la wina drihš pahnahłš. Nahlat eefchā, manš lungs!“ . . .

Šu eefchā. „Šur ir winaš itšaba?“ Un mana eefchā šaideja, itā nolchdama man no luhpam manš domas: „Juhš gribat gaidit winaš itšabā? . . . Luhđšu, luhđju!“ . . . Un eewed mani zaur tumšču gangi wehl tumščakā itšabā. Enahžis no ahras, šur pawasara šauš wišš špihđ un laifšas, newaru širnā šumiršli itšeta šarediet. Šapehž palectu pee durwim

Rahwot, lamehr aprabid azis. Bet mana zela wadone nebetid ischehmet:
„Wina pehdejã laida neras wairã negahja basnizã. Tãpehã winat art
wareja ufnahit til launas domas. Ja, ja! . . . Kad no deewa aistabjas,
lad fatans peestabjas. Tas ir tã litra. Warat man itzet“ . . .

Behã minutem trim ischetram istabele ir tapuse gaischata, bet lihds ar
to man art pahrgahjuse wisa patita eet tur eelschã. Bilnigs pagrabs, no²
peepejuschãm slapiãm feenam, semeem greesteem, masu, pa pufet semẽ eeraltu
ischetruhschu lodsimu. Busfalausta d'elsgultima, tura tã par brihnumu ap-
flahta tihru palagu un baltu wirsfege, pußsaluhhã apalsch galdirsch un wezã
Wines treshis — ir wisã istabeles eerihojumã. Dat trahins truhst. Ta
latkam gan tuhdreis te bijuse. Weenã stuhrt wehl palizis greefios apfuhpe-
jis zaurumã. Rã domajamã, tur gahjis lauda sturienã. Bet tas broschit
ween blijs gadu 50 atpatal, jo zaurumã aissãis dehlu gabaleem, kurt sawu-
lahrt stipri nopepejuschit.

„Nu, tahdã istabã dõhwojot, gribot negribot jauslaraã“, aibidu sawat
wadonei. „Te tãschu osh pehã lihleem“ . . .

„Ro tad juhã gribat par 8 frankem mehnesi? Sales, kur dejet?“ . . .
wina tãfnojas. „Es pate ar dõhwoju tahdã istabã.“

Es pateizos wezenei par man parahdito laipribu un nepeegreeschu
wairã winat nelahdu wehribu, un wina beidhot slufu butinadama aiseet.

Utweru logu un ussehshos uf behgela. Bet art no sehtas nahit tahda
sawada stahba, lipiga smata un til netaunigi lihsh neween nahis, bet art
mutẽ, ta eeflatu drihst par labalo lahpt no behgeidã semẽ. Sabtu lehnãm
staigat pa istabu un instinktivi apluhloju feenas. „U, te wina ir! Blakus
durwim, pehdas ischetras no semes“ . . . Ur sawadãm maistãm juhtãm,
stelahribu un lahdu tã godbiitbu tuwojas naglat un apfatu to ufanangi
no wisãm pufem. Ir weentahrscha taleja nagla, masã pirstina refnumã, ar
refnu apalu gawu.

Jit jozigi! . . . Nagla tãschu ir un paleet tilai nagla. Un tã latra
leeta, waj weeta. Bet raugi! Tillschds ar wimu saistis lahds ahrfahrtjes
— umã, gadijums tuhdat wima dabã anamu eewehribu, zeemu, zetas, tã
safot, zend, dabã anamu wirswehribu. Rã rediamã, relitwiju iultis dãli:
eaudhã zilwelu dabã, ta pat es. Tas netizu sen wairã ne deewam, ne
weinãm, neesmu no wina swabads. Mehginu naglu isdabat no feenas
lauda. Bet wina eedfhta til stipri, ta newaru ne pasustinat. Un peepehst
man radas aikal jautajumã: waj slule pate eefita scho naglu feend, jeb waj
to eefita jits lahds? . . . Un waj tas ari gribeja lahrtes? . . . Tad
lahlat: Waj paschnahwiba wairã isplatita starp wihreescheem, jeb waj
starp seeweetem? Un lahdu paschnahwibas weidu leeto wairã wihreeschi,
lahdu seeweetes? . . .

Juhlu, ta paleeku ar saweem prahtojumeem smeelligã patã sawãã azis
un aigreeshos no sluhmigãã naglas prom. Bet multige jautajumi man
neastahj. Tuhlin man ar sewischu iparu usmahzas jautajumã: Ramdehl
kristigo tijibu garidneeli til loti neereedi paschnahwonekus, ta neween
braudd teem bes isnehmuma ar breefnigatãm ellãã molãm, bet leedf pat
teem weetu kristito fapichã? . . .

Deewã efort dewis zilwefãm dõhwibu un zilwefãm neefot teefãbu wimu
few atnemt. Bet es atnemu few dõhwibu ar latru sawu kustibu, ar latru
dwaichãã wilzeenu. Sinu, pehã gadeem 50—60 es buhichu galiqi isshre-
jees un idõhischu, tã isdeguã swezẽ. Waj tad nu nawa „wisshwchtatã

muhšibai" weena alga, waj es — tahds semes tahrs — mirftu dafchus-
gadmus agrati, waj mehlai? . . .

Un lamdeht triftige garidsneefi neluhfojas til bahrgi, lad ziti, par
peemehru kapitalisti, mani nolauj ar pahrat gruhtu un ilgu darbu un bada
mehrdefchani? . . .

Un fursch ir beigu beigds ihstais wainigais, — la par peemehru pee-
schis Gwellnes Zelmix paschnahwibas mehginajuma? . . . Waj Gwellne-
Zelmix pati, jeb waj tee ebreju bagatneefi, kuri wiku aistahja bes lihdsfel-
leem swescha, tahla pilfehda? Tu warbuht teiff: „Gwellne Zelmix pati“.
Es teiffchu: „Tee ebreju bagatneefi“ . . .

Bes sawas ihpachas wajadsibas waj eemefla, tatschu neweens few
galu nedara. Ratra sind paschnahwiba naw nelahds ihpachas preefa darbs,
naw ne meefas lahriba, ne azu lahriba, ne lepna dshwofchana. (Ra sinams,
triftiga bainiza loti neeeredf, ta zilweta behrns lahdu drufku papreezajas
schini papauls. To wintch drihtstes darit likai ais lapa. Bet par to tad
ari tahdos apmehros, la azs naw redsejuse, ausf naw dsrdejuse un ne-
weenam zilwetam prahtd naw nahzi . . .)

Dafch appalwo, la garidsneefu naidf pret paschnahwneefem zetotees
aif bailiem jauhet sawus eenahstumus. Jo, ja garidsneeziba nedrauberu ar
sawu breefmigo elli, kur buhs muhschiga lauffchana un lobu trihzeschana,
bet laiflu ari paschnahwneefus debefis, tad wismas pufe no wifem tiziga-
jeem steigiin steigtos no schis behdu buhdas aiseet uf winam preefu mah-
jam ar strika, arsenika, waj braunina palihdsibu. Bet man leetas. la schi-
tahds appalwojums ir nepareifs. Es pilnigu peefrihtu un domaju
pat, la neween pufe, bet wif tizigee kertos ar stbu ween pee paschnahw-
bas lihdselleem, ja garidsneefi wineem to atwehletu, jo tizigee ir loti praktiik
laudis un prot jo teizami rehlinat. Un fursch gan beigu beigds buhtu
tahds muiks un zeeftu „sche“ badu, aufsumu, filimibas un wijadas listas,
ja wiku fagaiba „tur“ tahdi preefi, lahdu mirftigais newar ne eedomatees.
Bet teiftigds garidsneezibas allafch pratufchas laufchu teeffmes un laiflibas
ifleetot sawd laba. Waj tad nu winas newareja ifleetot sawd laba ari teeff-
mes uf paschnahwiba, — par peemehru, pahrdobat. schi swehittu
„gifi“? . . .

Bet ja la, kur tad mellejams eemeflis minelam garidsneefu nai-
dam? . . .

Ja, pateef! Daudf, daudf las ir tumfcho un nefaprotams zeentgo
basnijlungu mahzibds! . . .

Staigaju leganeem foleem pušneapfinigi pa tumfcho, peefmatufcho
pagrahu un rifnu, tapat pušneapfinigi, bet neatlaiddi sawu domu lamolu.
Gan pawedeens reifem fareichgijas, famefglojas, pahrttrufst, bet tas mant
netrauze. Nemu jaunu pawedeenu un rifnu tahlat.

Widpahrigi paraids paschnahwneefus turet par glehwuizeem, kureem ne-
biji duhfchas jihnitees pret dshwes listam, listena pahrbauddjumeem, — uf-
nemu aital jaunu pawedeenu. Bet man leetas, taifni otradi. Man leetas,
la padarit few galu prafa leelu gribas spehtu un energiju, la fatot: waro-
nitbu. Fursch gan no mums nawa sawd muhscha wismas Amtreifes no-
peetni nonehmees gar lautajumu: waj nebuhtu prahtigati padarit wifam
tam balaganam, mulfigat dshwei galu? . . . Un nahzi pee gala fleh-
dseena, la ir gan prahtigati. Un nopeetni nonehmees to ari ifdarit.

Fursch gan no mums nawa wismas reif sawd muhscha t. wejis jaw
rotl strizi, lat ufmeftu few zilpu tafli, waj brauninu, lat eelairtu few lodf

fruchtis? . . . Bet dāhwibas inintāts bja tomehr til stiprē, la pahrwareja prahrū un nodomatāis pašnahwibas attē palika neisbartis. Un tā tu weizi fawu mulīga dāhwēs juhgu tabiat . . .

Bet ja šā dāhwe patešā til mulīga un grubta, la mehš neshātra- mēš no winas weenigi atš fawas masduhshibas, samdehš mehš nelajam, — iapat tā křistigee garidneest, — to darit ziteem, lam us to duhshas pee- teelofshi? . . . Waj ais flaudibas? . . . Gandrihs jadomā . . .

Waj dāhwneest ari ir spehigi padarit fem gatu? . . . Netizu. Gan Schweizē gani stahsta gadijumus, tur wimu gowis nogahšufhās ais launa un širdšahpem no Illintim atward, tapehš la pasaudejushas fawus swani- nus, us lurreem winas esot loti lepnaš. Bet lahdeem Schweizē ganu no- stahšteem ir droshi ween fawa stipra nazionala tendenze. Wini stahsta tahdus stahstus droshi ween ais schwinifima: „Luhl, us zil augstas kul- turas pašahpes atrodas Schweizē! Ra pat winas gowim til stipri attihšita goda un morales fahšta“. . . Bet . . . Juhtu, la esmu ar faweeem prahtaju- meem galigi eebrauzis purwā. Sallaitēš noraju pawedeenu un eesweeshu kati wifus fawus domu samolus un keru pehš pulstena. Jau pagahju- shas diwas stundās Tu ratschu winat katrā šmā driht janahš. Ja wina nawa aifahjuse, to es netizu, us winapauli. Baxemu no winas istabas katta Wines kreshlu, nomehginu wina isturibu un pahrleezinaješ, la ap- domigi rihšojees, es wimu nekulausihu, nofehshos ais apalā galbina.

Bet to es winai teiřchu, tad wina atnahš? . . .

Saprotama leeta, la man jabuht loti uimānigam tā rund, tā wifā rihžibē. Kaut ari eestatu par „bleel“ abgalwojumu, la zilwefam wajaga buht garigi pilnigi šlimam un nenormalam, lat buhtu spehigiš isbart paš- nahwibu, — daudži to eestata par neapganichamu pteesābu, — tad tomehr atihštu: pehš til grubšteem dwehseles pahrđihwojumeem un moralitām zih- nam un zeeřhanam, wima newar atrastees it pašti omuligā gira stahwolli. Un nawa teiřs, la zihnas un zeeřhanas jau pahrwartas. Es drihřati tizu, la tās wehš lupinas. Jo nawa mainijuhēes apstahsti, tas winas iirauja.

Nofcheloju, laš neřmu winas fainneezei neso istaujajis par winas ratiuru, temperamentu, daiřhadām teeřmem, tā fahstām šuprām un wah- jām pufem un gribu eet usmeklet fainneezi. lai nokaweto panahřtu, tad lehnam un šufu atweras durwis un istabā eenahš manu gaidu meiřha ar masu, papirā eetihu aifainiri rošā. Wina ir neleela auguma, smalžina, bahlu šchauru šeinu. Neišflataš nebuhš pehš kalpones, pehš strahdneeta meitās, bet drihřat pehš jaunās lautu školotajas. Mugurā winat ihša, pe- leta, štipri apdiluse wiršajina, galwā pelela falmu šepure, plātām malam. Mani eeraudihjuse, wina itā šatruhtāš, bet azumirli aikal nomeerinas un peemem agrato weenalđību. Noleek aifainiri guliā un welt semē wiršjatu, nepegreidama man ne maiato wehřtbu.

Es pajelos no kreshla un mehmi palojos. Saprotu, la man jarund, kaut laš jafata. Bet šatrs wahrdš, ar turu gribu eesahš walodu, man is- leetas til muligis, la newaru to dabu par lupain pahri. Weidšot man ee- friht prahta, — pehš mana eestata, laimiga eedoma. Neteiřchu nefa. Lat wina eesahš pirmā. Un es apfehshos jauirā garā atkal us kreshlu un šufē pee fems smaidu, wehrodams winas fustibas.

Bahhrufe šepuri un wiršjatu us křuhniqās naqlas, wina atgreeshas pret man un štatās. Domaju: nu wina man to watjas. * Bet newaiža nefa. Bagreeshas pehš bēhřha us gultas puš un apfehshas gultas lahje

galā. Ganem rotas, itā uš deewa luhgſhanu un ſtataš ſiſhwi pretejt
teend. Redſu, la eſmu iſkritiſ ar ſawu laimigo eedomu zauri un la man-
tomehr jautſahł pirmajam waloba, ja negribu weltigi tehrei laitu. Tadehi,
pahri reiſeš treetni noſahſjeeš, eeſahfu, puhledameeš peeſhłiri ſameem
wahrdeem pameegiu, intimu toni. „Jauntundſe, juhš nemaš nebrihnaeeš,
eeraudſidama ſawd iſtabd ſwejſhu žilwelu?“ . . .

Wina, pagreeſh galwu uš manu puš un uſſkata man! ſawām leelām
peleſām azim, itā brihnidamāš par taħdu wajajumu.

„Ta kreewu jaunundſe man watar teiza, la aiſuhtifſhot pee maniš
lahdu tauteeti.“

Winaš wahrbi rit gauš un biſſpehziigi, bet halfš ir melobiſka, ar
ſawadu elegiſtu noſtraſhu. Uſi weentahrihajeem wahrdeem dħrbaš itā
aſaraš.

Rā iſirauzetš eemalnoiš putniſh uš ſara. Eiſſheepſtaš ſahpigi un
eemeeg aital.

Juhtu, la man eeſahpaš ſirdi. Weezeloš no frehſia un tuwojoš mei-
tſhai. „Tatniba, dabuju ſhorht mehtuli no ſahbaš kreewu ſtudenteš. Un
uš itāš pamata atnahzu. Bet ſur eš eſmu, tu: neweeš nedrihłit noſahri
begunu. Ja ja, runaju nopeetni! Neparlo eš juuš to neatwehleiſhu! Uš
ſatati, par to juuš iſſamit un ſaudet duhſhu? Par to juuš ſhłid nolait
ſpahrnuš? . . . Juhš eſeet jauna un ar ſeedoſhu welełtu. Jumu wehl
wiſa dħhwe preełſhā. Gan teeſa, dħhwe naw roſhu duhſeš, waj frehjuma
pobeš. Rairam žilwelan atgabaš dħhwe ſawi gruhtaki brihſhi. Bet wiš-
pahriigi nemot, juhš newarat leegt, la dħhwe nebuhtu intereſanta un la ne-
buhtu wehriš wimu dħhwoł. Pat wišłuhmigatee brihſhi, ja wimi pah-
waditi, naw wairš nebuht tit breeſnigi ruhgi un nepatiſhami, bet peedod
dħhwei intereſantu peegarſhu, la turku pipari tauſu ſupa. Tadehi galwu
auſhā! Allonš! . . . Marſh! . . . Turpinaſim žihnu“ . . .

Utrodu, la eſmu noſtahjeeš, la Napoleonš, tad wimſh ſauza pee
Egpteeš piramidem: „Saldati, uš juuš luhkojaš feſhi gadu tuhtioſhł!“
Tapehž ſalaunejeeš, nolaiſhu rotas gar ſahneem. Bet žihnaš ſajuhtma
tomehr negrib ſuſt un eš nemoš meitſhal ſahłiti jautuš peemehruš iſ wiš-
pahrejāš wehłureš, iſ wezeem bainizaš ſahłiteem, iſ Verchā-Vuſhłaiſha pa-
ſalam, iſ ſameeſhu tauiaš dħełmam, attihſtu weſelu teoriju par tematu:
„Dehž leeiuš aital ſauie ſpihd“.

„Jumu weegli runat“, wina beidſot eełid, tad mana baiſrunatniba
ſaſneeguſi ſawu ſałminazijaš punktu un eſmu droſhš par uſwaru. „Bet
ja juhš buhtu manā weetā“ . . .

Valeeku, la uš mutes ſiſte. „Ja, pateeſ! . . . Ja eš buhtu winaš
weetā?“ . . . Wiſi mani argumenti paleet bei ſpehka. Sabruh! mana
ſtałid teoriija, la pehž leeiuš aital ſauie ſpihd. Gan uſneemu wehl ſawaš
runaš pawedeenu, gan mehginu atſpehłot meitſhaš eełidumu. Bet tumſhš
mahłoniš aplahłi manāš ſiłaš debeſiš. Naw man wairš ligibaš un pa-
lahwibaš un juhtu, la runaju weenigi, lai nobeigtu ſaut žil peełahjiigi ſawu
dħfertaziija.

Bet te man eeſhaujaš aital prahtā laimiga eedomā. — Jaatſiſtaš,
la eſmu ſhōdeen bagatš laimigām eedomām. —

„Waj eſat ehduſhi jau pušdeenu?“ praſu winał pehž lahba ſameł-
leta, neiſdewiga argumenta.

„Nē“.

„Nu tab eefim pusdeend uf emigrantu lehki. Sur fchodeen laba ehfma: firnu fupa un foltetes ar malaroneem. Es ifmafafchu.“

„No eefahuma wina stomas, itta negrib. Bet drofchi ween firnu fupa ar foltetem un malaroneem dara fawu eefpaldu un wina pabodas.“

Pusdeena ir fchodeen pateefi laba. Ihpafchi labi ifdemufchäs ir foltetes. Daehdam freetini. „Tagad nahfat lihds pee manis, pabferäm tehju“, wedinos, tad efam ifgahjufchi atfal uf eelu. Bet uf fchito manu preefchilifumu wina nu gan neparto neelaischäs. Neatleelas nekas zitš, ja gribu dfert tehju lopä ar fawu „protegee“, tä eet winai lihdsi uf winas pagrabu. Ejam. Zeld fapehrfu daschabus ufodus, laut gan wina tam ftipri pretiojas, paluhdsu no fainneezes wahrofchu uhdeni un tehjas traufus un mehš uf-taifam it glihtu palounagu. Bet ehiti un dfert man nahfas weenam.

Somehr fawu galweno noluhdu es biju fafneedfifš. Winas firdšlebus bija fušš. Ar latru tehjas glahfi, fo es ifbheuru, wina tapa jautrafa un runigata un pret wafaru es fchlihos no winas drofchä pahrleezibä, ta wis-maf fcho nafti wina few galu nemelidš.

Bija norunats, fa oträ rihtä atfal aifeefchu pee winas un tab eefim uf piftehju meffet darbu.

Darbu atrasti oträ deend gan wehl neifbewadš. Bet mana Eweline bija fchodeen pawifam zitš zilwekš. Bija eemahzjufees pa nafti pat pafmeetees. Un ftatijäs uf dšihwi un fawu nahloini ar finamu palahwibu un energju. Daehdam atfat emigrantu lehki pusdeenu un es pawadu melifchu uf mahjam. Bet lihdsi eefchä wairš negahju. Biju aifnefš winai no rihta daschadas drofchuras un grahmataš un gribeju atwehlet winai laifu täš iflafti.

„Tagad, fur bija gairchi rebsamš, fa wina pilnigi atgreufufees atfal dšihwē un nedomad wairš no täš raifitees wald, es gribeju buht winai palihdfigs ari garigi noftiprinatēes, gribeju buht winai palihdfigs atrasti fawai dšihwei notektu mehri, dšilaku faturu, lai wina nefajufu dšihwi tä flogu, bet tä patihlamu dabas dahwanu. Un fo es zereju fafneert galwend lahrtä, dodot winai lafti freetnas, fewifchki finatnifka fatura grahmataš. Jautajums itlai: waj wina buhš peedabujama pee tahdu grahmatu lafifchanaš? Biju nahzis zaur peedfihwojumeem pee behdigäs aifinas, fa jauni ftuži finatnifka fatura grahmataš fewifchki nemihlo.“

Bet, aifgahjifš nahlofchä rihtä pee Ewelines, ifu patihfami pahrsteigtš. Utradu winu fchifcham pee loga, grahmatu preefchä, un wina fchlihra pat-laban pehbejo lapu. Bija Engelfa „Gimenes, walfis un prtawatihpafchuma ifjelfchanaš“.

Lai pahrleezinatoš, waj wina teefcham nopeetni lafa, jeb waj itlat blehwojas, fahfu winu tä aplintuš noprofchwat, ufwedinet winu ifteifteeš par daschäm weetam iflafitä grahmatä. Un wina, ittä noprofchama manas fchaubas un gribedama täš lihdsi pumatam ifgahjinat, fahf man atftahftit wefelas lappufes, weetäm itiri wahrdu pa wahrdam.

„Ro? Waj juhš eiat no galwas mahzjufees? prafu ifbrihtjtees.“

„Ne, bet man laba atmina“, wina atbild un turpina ufteift. Winas balš ftan drofchi un pahrleezinoifchi. Daschäs weetas, laifam, furas winai wairaf patihf, wina aiflahfta ar ihpafchu ufwaru, waretu teift fajuhfmu un aifgrahbiibu, faš aifrauj ari flauftaju.

„Klaufatees! . . . Juhš itafchu dšimuf — erators!“

Wina ufjlata mani jautajofchi fawäm lecläm pelefäm azim, ittä ne-

finatu, ko nošh mē wahrds: orators un pehštšmī nobeidš fawu retštš-
latiwu.

Es šastu nemeerigs stagit va istabeli. Man galwā dšmst jauna
ibeja. Nē, nudeen! . . . Ta leeta war eet. Winai jaeet! Ta eedoma
naw šlta . . .

Un es neslehpju dee sewiš ilgi fawu jauno ibeju. „Jums ir laba
atmīna, jums ir patšhlama balšš, jums ir temperamentš, juhs ejat pate
btijse mahštolotaja, esat pate šbaudijuse wius šalponu dšhwes jautumš
un šaldumš, jums jabrauz us Baltiju, us Rigu west pee apšinas šawaš
btijšhš darba beedrenes, pulžinat winaš, organiset winaš us zihnu pret
šaweem werdšinatajeem un ššuhzejeem“ . . .

Wina newar no eekšhtuma mani šaprašt, šlataš us mani leelām azim.
Bet tad apšeras, itšā ašžeras. „Juhš gribat, lai es paleeku par šozia-
lištu? . . .“ wina iššauzš, šā šbtijuseš.

„Kamdeht nē?“ nopratu.

„Juhš esat štrahdneeze. Šozialdemokratiija ir štrahdneeku partija, šaš
ašššahw štrahdneekš pret wīnu iššuhzejeem. Šozialdemokrati ir štrahdneeku
apšnigaiš preeštšpultš. Apšnigš štrahdneekš newar nebuht šoziališš.
Šoziališmš ir wina peštštajš, šoziališma mahžibaš wina ewangelijš“ . . .

Wina šahw ilgi, nodurtu galwu, šā nogrimuse dšlāš domāš. Weibšot
wina šlufu un gauš atbild, ašššabinadama wald atšprufušu matu špogu
ašš labāš aušš. „Šoziališti, nešnu . . . ir buntawneekš, ir pret šahrtibu,
pret waldibu“ . . .

„Štatotees, šahda šahrtiba un šahda waldiba. Waj ta ir šahda šahr-
tiba, ša jums jabšhw šahdā peešmatuškā pagrābd un jamiršt badd, šamehr
juhtu „šungi“ dšhw lepnāš weefnizāš un šehd pee bagatigi šahsteem gai-
deem? Šoziališti ir pret šapitalištu waldibu un ir par šawu, štrahdneeku,
waldibu, lai štrahdneekš pašči buhtu šawaš dšhwes noteižei un šauditu
pašči šawa darba auglūš“ . . .

„Waj tāš wineem šdofeesh?“ wina eebillst šhaubigi.

„Šdofeesh? . . . Tāš atšaras no štrahdneekem paššhem. Zil wini
buhs apšnigi, zil šipri wini buhs organišejuššees. Wišwairat atpatai
weelkušas ir mahššalpot-jaš. Tadeht jums jabrauz.“

„Es nešnu . . . Es neta nefaprotu. . . — „Kāš tur šo nefaprašt?
Šapratšfeet. Nedomajeet, ša es juhs šā šaibišču projam — nefagatawotu.
Šepaštšhāmees ar šozialištiško literaturu, eekšm us referateem, mahžišmees.
Dahwonaš jums ir, šehjaš ir. Truhtšt weenigi šināšhānaš. Tāš mehš
eemantofim“ . . .

Wina šehd, notahruse galwu, itšā wainigš behrnš, šad tehws wīnu
nemas šahrt un neta ne ja, ne nē.

„Juhš warbuht baida materialaiš jautajums, no ša juhs dšhwofeet.
Ešeeet beš behdū! War šo es gahdašču.“

Kedfu, ša wina newar apneemtees. Winai tāš jautajums šoti jaunš.
Šai wina ar šo aprobd, nodomaju. Un meerinu meišču. „Jums jau tuh-
lin, tagad naw jabod gala wahrds. Ta leeta nedeg. Dahrdomajeet! Dahr-
domajeet labi! Jagad eekšm pūšdeend un tad, ja gribect, pamelššim ari
wehl darbu. Šai gan ar darba dabuškānu, šā juhs pate šinai, jums šeh
buhs šoti grūht“ . . .

Ar šo wina ir ar meeru.

Paehdam pūšdeenu un ejam meklet darbu. Protamš, ša ari šhdoeen
no darba dabuškānaš nešāš neišnāht. Mana meišča ir wīfu šaifu šoti

domiga. Lai gan neelees, ta tas nahtu no femiſchlaß gruhtſtribaß, waj noſpeſta gara ſtahwolla, es tomehr wiru meerinu: „Nebchdajatees! Bojd aiseet es jums nelauſchu!“ . . .

„Rihtu jums pateiſſchu, waj es brauſſchu uf Rigu, waj nē“ . . .

„Labi! Rihtu jußß man teiſſeet ſawu ja, waj nē wahrdu“ . . . Pa-wabu wiru uf mahjam un nopehrtu pa zelum maif, ſweeſtu, ſeeru.

„Tas jums wafarinam un broſaſim“, ſatu ſchirootees. „Riht uf pus-beenas laſtu atal pee jums atnahſſchu.“

Wina ne par ſo negrib nemt manu pirkumu. Bet es eespeeſchu to wimai or ſtingru rofu un ſtingru ſtatu paduſe un aifeju . . .

Otrā rihā atrodu Ewelini ſehſcham pee Bebela „Seeweete un ſozia-liſmß“. Parunajām brihd! un gahjām pusheend.

„Nu, waj eſim meſſet darbu?“ praſu wimai, ſad eſam no ehbnizaß atal iſnahſuſchi uf eelu.

„Nē! . . . Eſmu ar meeru. Brauſſchu uf Rigu“ . . .

No ſchis deenas darba melleſchana tapa aiſmirſta. Uf deenas ſahrti-baß nahja ſozialaß un politiſſi eſonomiſſkaß ſtud'jaß. Zgahdaju Ewelinei no emigrantu kaſeß maſu pabaſtu, ſā art brihwaß pusdeenas emigrantu tehti, zaur ſo wimai radāß eespehja netrauzeti ſtrahdat. Uinelleju wimai ari glihtu iſtabinu ſahdā dahria namind, netahlu no Filoſofu eelaß, ſura bija ſā radita garigam darbim. Un wina tad nu ſtrahdaja ari! . . . Neſu wimai iſ pahdeenas jaunaß grahamtaß. Dajchaß no tam laſijām topigi un kopigi pahriſreedām. Kurāß nepaipehjam topigi iſlaſti, wina laſtija weena un otrā deenā man atſahſtija ſaturu, ſuru tad atal topigi pahrrunajām-Weetas, taß wimai iſliſāß ſewiſſchi ſwarigaß, wina iſmahjijāß no galwaß. Pa ſtarpam wina iſgatawoja runaß galwena ſahrtā par mahſtalpoteju ſtahwolla. Es biju publika un ſehdeju iſtabaß ſaktā uf mihtu turku tabureta, ſuſpinadamaß turku tabatu. Wina, noitahjuieeß aiſ grahamtam apkrauta galda, nehmaß man ſahſtit ſtundam ilgi. Un jaiſta, ſo ſlauſijōß labpraht, lai gan biju tajā ſinā ſtipri iſſlutinatā, tā ſakot, atehdees. Mani ſaiſtija it iſpachji winaß ſirniſiba, winaß neleatolā aiſtrauſchanaß un muſikalā baſſ.

Un tad runa notureta, es nemoß ſo iſiſrat.

„Juhſu runa ir pardaudeß „mihla“, — man nahtaß jo beeſchi peeſihmet. „Wina wejaga eelſt wairaf naida pret iſſuhzejeem burſchujeem. Celejat ſawā runā wairaf ſchuliß.“

Un wina nopuhlaß eelet ſawā runā wairaf ſchuliß, taß wimai ne-wiſai iſdodaß . . .

Muhſu atteezibaß bi-a pamalam ween tapuſchaß ſtipri Altaß, braudſſi-gaß. Kaut gan Eweline nepohrprotami zentāß iſß noturet ſinamā „nenahj-man par tuwu“, wina pate beeſchi ween ſo aiſmirſa un atwehra man jo plachji ſawu ſirdi. Beeſchi wima man ſtahſtija ſawā melodiſtā, elegiſtā baſſi. ſur aiſ weenkahriſchajeem wahrdeem bija dñrdamaß utā aſaraß, par ſawu behriſidu, par apſtahtleem un dñhwi tehwa mahjā.

Deſmu gaduß wegal, wimai nomirufe mahie un tehwaß, maſturigß kurr-neeziſch, apprezejees otraiſ. Lai gan pamahje nebjuie ſewiſſchi launa, tad tomehr peh3 mahies nahwes wina jutufeß tehwa mahjā loti weentula un nomahkta. Kapeh3 tad ari iuhlin peh3 eeswehliſchanaß aiſgahjuſe no tehwa mahjam projam, lai wiſmaß noſtahtioß pate uf ſawām lahjam.

Bet wehl jo beeſchati — ſatrd iſdewigatā gadijumā — wima man ſtahſtija par ſaweem agrateem „ſungeem“. Kad tee zehluſcheeß rihtoß ang-

schä, tad gahjuschi wafaros gulet, to ehdufschi, to bsehrufschj, ta gebrufsches, par wina gimenes buhschanam.

Raut gan man tahdi stahst, par man pifngt fweescheem un weenabstigeem giweseem, bija wifal neinteresant un garlatzigi, tad tomehr jutoß freest, lai neapwaimou meitschas smaltjuhtibu, art toß notlauñtees ar sinamu khdidalibu. Un ta es dabuju sinat, par peemehru, ta Beil madama walfajot loofus manus un ta Beil ehdot art pußgafu, to nesinaje pot Beila tuwafee radi.

Par winas pafchnahwies mehginatuma netapa runats nefad. Meh3 abi reejami wairjamees aifstahrt scho jantatumu.

Bei reiß es temehr nonojetos neoprafitees: „Woj juß pare seitat to naglu?“

„Rahdu naglu?“
„Din, pee durwou . . . fur juß gribeit . . . nu . . . ja!“ . . . Sub3 laprorat.“

Wina nefarst: „Hof auju galfneem. „W, tur neli“ wina stollas. „Vee guttas . . . fahjas“ . . .

„Se tow nu bija!“ . . . Un tu wehl gribeji to naglu eeguhf low par peeminu . . .

Ta pagahja mumb intenfina, rishiqä derba wairaf ta mehußä.

Saytu jau domat par zela nambu jawai stollneezi, tad tagda jaud pchapsdeend, ran'ot pa buwatu meh3 no embrantm rehsa, eeraugam joru 50 low preefschä juwoujam seewest, lee u promijias turwi rokä.

Wina publy un elich, ta kolomoiwe, tad bei wispeend par smagu, to farkana, ta wera, un it drihdi wama nefamo no weenas tokas otrad.

„Ja it rina“, peesefaji Eweline man jhujst pee aude. „Mara bijuß tuudje!“

„Neejees wina redsan!“ uffauzu singri jawai beedrenei. Jaaständ, ta jawu Ewelini jau abatu laitu par ita, bet wira, kofatotees uf witeem mareem profiteem, mani pafchnawige jodina par jagst.

Sad esan tuwoudees weens aram uf koleem 10, roina jowu cerauga art mah3. „W Eweline, ta es tu . . . Das it labi, ta es teji jareit“, wina janz, tas uffkufas ta jors flangjandana. „Diofet turwi femd un flauta ar leelu ratbu lafatu jawu jantano jöpu. „Man ar low jantand.“

„Eßin aram!“ uffauzu Ewelinei, jif jingri ween speju.

Bet Eweline notwihst, itä roina seewa buhtu uffschreife uf winas fejinas datu no jawas beofchu frahjas, un neschandamäs uf monu aiflegumu, nofrahjas pee lechä promijias turwia un flau, glaimigi jwanda.

Es juhtu, ta art man weelny tas no roinas jowas farkanuma, pa-nemu Ewelini aif tokas un weisu uf preefschu. „Eßin, man now wafas!“ . . .

Bet Eweline notwihst wehl waraf. „Zuhlin, nühlie!“ wina tshujst mecha-nißt un nejuß ne no weetas. Bet reßud seewa sahß flangat no jauna, par aifdufu, par tarsto laifu na dshweß dahrdübu. Un Eweline flautas winas wahrbos, ta faldä ewangelijä, pilnigi aifmirdama mani un manu nepa-joetibu.

Upstafichos pamarigi un eju profam, jeeshä nodomä cet taifni-uf mahjam. Bei pagahjis hims solu tomehr apdomajos un nofehichos aif-refnas gobas uf solina, noluhä jagaidit jawu draudeni.

Bet wina stahw un stahw tur pee leelà turwja, tihri tà peefecta, un, jif waru faredset, rejna feewa runà weend runafchand.

Beidsot, pehz labas pusfundas, winas abas safustias. „Nu reff wina nahs!“ Un gatawojos wimai nolasit masu letziju. Bet fo es rebfu?... Debefs! . . . Es negribu sawam azim tizet. . . . Mana Eweline noleezas, panem no semes smago turwi un alfeet lihdti refnat seemat. . . .

Valeefu tà kastindfif sehsham us fola un noflatos stihwam azim meitschat patal. Vateef! . . . Ras zilwefam naw japeerebj un japee bshwo sawa raibajà muhschà? . . .

Bet labakais wehl iifai nahja.

Uifgahju otrà rihli pee Ewelines. Neatradu wimu mahjäs. Bet par to atradu us galda man adrefetu wehstuli az sefofchu saturu:

„Augstizeenitš V. Igs! . . .

Rà juhš sinat, es fatifu wafar sawu bijufcho kundü. Wina atbraulufe atpatat no Italijas un gris nomestees lihds rudenim fche tur nebuht Kalnos. Wina usalzinaja mani draufft wimat lihdti. Gan sinu, la weeglas deenas man pee winas nebuhs. Bet fo darit? Tahds muhsu — nabaga kalporu — liktenis, ja gribam ehst godigi sawu maifi. Beil fofe ir untumaina, weegli usbubinama un fropa. Bet wispahrigi nemot wina naw launa. Ir wehl flitakt lungi. Wismaf, esmu pee wineem dasch-fahrt tà familija, tà mahjäs.

Utwainojeet mani, la aifgahju neatwadijufees. Beili brauz wafar projam un es newareju ilgatt lawetees.

Vateizos jums daudreif par wifu labu, un bshwojat sweifi! . . .

Juhfu, Jums muhschigi patelzigà E. J.“

0.70

LATVIJAS NACIONĀLA BIBLIOTEKA

0304022726

~~97-9~~

~~L 107~~